

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

**Problematika začlenění korfbalu do vyučovacího
procesu tělesné výchovy na středních školách v okrese
České Budějovice**

(diplomová práce)

Autor práce: Kateřina Berná, učitelství pro SŠ M - TV

Vedoucí práce: Doc. PaedDr. Zdeněk Šebrle, CSc.

Oponent: Doc. PaedDr. Emil Řepka, CSc.

České Budějovice, 2011

UNIVERSITY OF SOUTH BOHEMIA
PEDAGOGICAL FACULTY
DEPARTMENT OF SPORTS STUDIES

**Issue of korfball integration in sport education
at secondary schools in the region of České Budějovice
(graduation theses)**

Author: Kateřina Berná

Supervisor: Doc. PaedDr. Zdeněk Šebrle, CSc.

Opponent: Doc. PaedDr. Emil Řepka, CSc.

České Budějovice, 2011

Bibliografická identifikace

Název diplomové práce: Problematika začlenění korfbalu do vyučovacího procesu tělesné výchovy na středních školách v okrese České Budějovice

Jméno a příjmení autora: Kateřina Berná

Studijní obor: Učitelství matematiky pro SŠ
Učitelství tělesné výchovy pro SŠ

Pracoviště: KTVS PF JU

Vedoucí diplomové práce: Doc. PaedDr. Zdeněk Šebrle, CSc.

Rok obhajoby diplomové práce: 2011

Abstrakt: Diplomová práce je zaměřená na zjištění, jak je korfbal začleněn do vyučovacího procesu na středních školách v okrese České Budějovice. Výzkum byl proveden hlavně pomocí dotazníkové metody a rozhovoru. Experimentálně byla výuka korfbalu vyzkoušena na zvolené škole. Teoretická část obsahuje informace o tomto sportu: popsání a vysvětlení pravidel, herní systém, historii a rozšíření korfbalu po světě, klubové a reprezentační úspěchy. Při výzkumném šetření se zjišťovalo rozšíření sportu v okrese, druhy hřišť na školách. Dále byl zkoumán možný zájem škol o korfbal a příčiny, proč není na jejich školách vyučován, dále hodnocení z různých hledisek a úhlů pohledu, a to jak od žáků tak vyučujících např. zájem o společnou hodinu tělesné výchovy chlapců a dívek a jeho vyhodnocení a efektivita. Výsledky jsou graficky znázorněny a uvedeny v diskusi a závěrečné části práce včetně postřehů samotné autorky.

Klíčová slova: korfbal, sport, hra, výuka, dotazník

Bibliographical identification

Title of the graduation thesis: Issue of korfball integration in sport education
at secondary schools in the region of
České Budějovice

Author's first name and surname: Kateřina Berná

Field of study: Mathematics teaching for secondary schools
Sport teaching for secondary schools

Department: Department of Sports studies

Supervisor: Doc. PaedDr. Zdeněk Šebrle, CSc.

The year of presentation: 2011

Abstract: This thesis is focused on finding how korfball is integrated in the process of sport education at secondary schools in the region of České Budějovice. The survey was carried out by questionnaire and interview methods. A school was chosen where korfball was experimentally taught. The theoretical part of this thesis includes general information about korfball: rules description and clarification, the system of the game, the history and subsequent development, the club and national achievements. In the survey, issues were investigated such as korfball development in the region of České Budějovice, pitch types at schools, possible interest from student's side and why korfball is not regularly played at schools. It was then looked into how students as well as their teachers evaluate korfball from different points of view. For example interest in collective lessons for girls and boys and its effectiveness. All results are graphically expressed and mentioned in the discussion and conclusion of this thesis.

Keywords: korfball, sports, game, teaching, questionnaire

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

Kateřina Berná

Datum.....

Poděkování

Děkuji panu doc. PaedDr. Zdeňku Šebrlemu, CSc. za odborné vedení diplomové práce, za zájem a čas, který mi po celou dobu mé práce věnoval. Také bych ráda poděkovala školám za ochotu při vyplňování dotazníků. Dále bych poděkovala Gymnáziu Jírovcova, především paní Mgr. Schneiderové a jejím studentům za spolupráci při výzkumu.

Kateřina Berná

Obsah

1 Úvod.....	10
2 Přehled poznatků.....	11
2.1 Co je hra s názvem korfbal?	11
2.2 Historie korfbalu	11
2.2.1 Vznik korfbalu a jeho vývoj	11
2.2.2 Historie korfbalu v České republice	16
2.2.3 Historie korfbalu v okrese České Budějovice.....	18
2.2.4 Současná pravidla korfbalu.....	19
2.2.5 Projekt „Korfbal do škol“	22
2.3 Současné tendence v pedagogice – rámcově vzdělávací programy	23
2.4 Definice učiva a jeho psychologické pojetí	24
2.5 Organizace sportovních her v didaktickém procesu	24
2.5.1 Utkání.....	24
2.5.2 Nácvik.....	25
2.6 Didaktická činnost učitele.....	26
2.6.1 Charakteristika didaktické činnosti a dovednosti učitele.....	26
2.6.2 Profesionální dovednost učitele ve vyučovací jednotce	26
2.6.2.1 Praktická část ve vyučovací jednotce učitele.....	26
2.6.2.2 Zhodnocení didaktické činnosti z praxeologického hlediska	27
2.6.2.3 Celkový výsledek vyučovací hodiny	27
2.6.3 Tělesná výchova	28
3 Cíl a úkoly práce.....	30
4 Metodologie	31
4.1 Metoda obsahové analýzy.....	31
4.2 Použité dotazníky.....	31
4.2.1 Seznam škol	32

4.3 Rozhovor.....	33
4.4 Experiment – ověření výukového programu	33
5 Výsledky	34
5.1 Výsledky dotazníků pro školy	34
5.2 Rozhovor s vyučujícím Lukášem Erhartem, zahrnující korfbal do výuky	37
5.3 Výsledky dotazníků před začátkem výuky korfbalu.....	38
5.3.1 Počet žáků ve třídě.....	38
5.3.2 Věkové rozmezí dívek a chlapců	39
5.3.3 Znalost korfbalu u dětí	41
5.3.4 Sledovanost korfbalového zápasu.....	42
5.3.5 Výuka korfbalu při tělesné výchově	42
5.3.6 Smíšená, bezkontaktní, míčová hra	43
5.3.7 Koedukovaná tělesná výchova.....	44
5.4 Výsledky dotazníků pro učitele – vyučující Schneiderová.....	44
5.5 Výsledky dotazníků po výuce korfbalu při tělesné výchově	45
5.4.1 Počet dotazovaných žáků po výuce	45
5.4.2 Oblíbenost korfbalových hodin	46
5.4.3 Zapojení korfbalu do výuky.....	46
5.4.4 Hraní korfbalu na závodní úrovni	47
5.4.5 Užitečnost korfbalu pro další výuku z pohledu studentů.....	48
5.4.6 Klady výuky korfbalu	49
5.4.7 Zápory výuky korfbalu	50
5.4.8 Kolik hodin ročně by studenti byli ochotni věnovat výuce	51
5.4.9 Oblíbenost vybraných míčových sportů	52
5.6 Vyučující Schneiderová po výuce korfbalu.....	54
6 Diskuse.....	56
6.1 Shrnutí výsledků	56

6.2 Návrhy vyučovacích hodin korfbalu.....	57
7 Závěr	64
Referenční seznam.....	66
Seznam příloh	68

1 Úvod

Téma mé diplomové práce jsem si zvolila, abych zjistila, proč se korfbal nezačleňuje do výuky na školách a pokusila se korfbal do výuky na středních školách rozšířit, zároveň tak zvětšila členskou základnu korfbalistů v České republice.

Já hraji korfbal za KCC Sokol České Budějovice již od třetí třídy základní školy a vím, že tento sport není finančně náročný a zároveň poskytuje pohybovou aktivitu, která se u dětí celosvětově vytrácí, což je důsledkem problémů s obezitou. Dnešní děti pohybovou aktivitu nahrazují sezením u televize nebo počítače.

Myslím si, že korfbal utváří u dětí vztahy ke kolektivu, které jsou zapříčiněny tím, že je to smíšený kolektivní sport, který hraje minimálně 8 lidí v týmu. Dále rozvíjí taktické myšlení a myšlení ve hře, pohybové schopnosti a dovednosti, fair-play. Další výhodou může být i to, že korfbal není v Čechách prozatím tak známý, díky tomu je možné se snadněji propracovat do reprezentace, zúčastnit se soustředění a poté se podívat do různých zemí Evropy i světa. To může být pro děti velká motivace. Reprezentačními výkony mohou navázat na několik úspěchů českého korfbalového týmu.

Korfbal není náročný pro výuku ve školách. Může se totiž hrát v různých modifikacích a k nim není třeba korfbalový koš a míč. Jako alternativa se může použít basketbalový koš a volejbalový míč. Dětem stačí pouze sálová obuv, kterou by měly mít i na normální výuku v tělocvičně. Korfbal se také dá hrát na venkovním hřišti nebo i v obměnách na beachvolejbalových kurtech, zde je potřeba mít aspoň dva korfbalové koše. Jednou z mnoha výhod pro školní výuku je ta, že korfbal je bezkontaktní sport, a i když je to smíšený sport, nejsou rozdíly v pohlaví nijak zvýhodněny. Vždy chlapec brání chlapce a dívka je v opozici proti dívce.

Tyto všechny faktory jsou podnětem k tomu, abych se zabývala myšlenkou, proč se korfbal prozatím na středních školách vyučuje jen velmi zřídka a zda by byl ve školách o tuto hru zájem. Popřípadě, co jim ve výuce brání (finanční stránka školy, neodbornost v tomto sportu, materiální podmínky, ...).

2 Přehled poznatků

2.1 Co je hra s názvem korfbal?

Korfbal je kolektivní, smíšená sportovní hra brankového typu, která se hraje převážně v hale (tělocvičně), ale může se hrát i venku na travnatém, víceúčelovém hřišti nebo i na kurtu na beachvolejball, s využitím míče a 2 košů.

„Sportovní hra je současná soutěživá činnost dvou soupeřících družstev nebo jednotlivců, kteří se snaží prokázat převahu nad soupeřem lepším ovládním společného předmětu a získáváním většího počtu bodů, branek apod. Nezbytnou podmínkou sportovní hry jsou platná pravidla.“ (Hondlík, Kouba, Řepka, Šebrle, 1992, s. 4)

Branková sportovní hra – „Utkání se člení na různě dlouhé úseky. Každý úsek začíná tím, že jedno družstvo získá míč pod kontrolu a končí ztrátou míče. Družstvo ztrácí míč po vlastní chybě nebo po dosažení branky (bodu). Hlavním úkolem útoku je neztratit míč a vstřelit branku. Hlavním obranným úkolem je nedostat branku a získat míč.“ (Hondlík, Kouba, Řepka, Šebrle, 1992, s. 4)

Smíšený sport znamená, že hrají chlapci i dívky společně, vždy 4 chlapci a 4 dívky. Kolektivní hra vylučuje sólování hráče, tato hra významně podporuje kolektiv a spolupráci všech členů v týmu.

Hlavními charakteristikami této hry jsou: všestrannost, týmová hra, omezený fyzický kontakt hráčů a rovnost mužů a žen ve hře.

2.2 Historie korfbalu

2.2.1 *Vznik korfbalu a jeho vývoj*

Korfbal vznikl na počátku 20. století, kdy holandský učitel Nico Broekhuijsen (obr. 1) vymyslel tuto hru s cílem umožnit chlapcům a dívkám zážitek ze společné hry. Je to jediný kolektivní smíšený míčový sport na světě, v němž jsou týmy složeny z mužů i žen, kteří mají stejné role a rovnocenné podmínky.

Obrázek 1 Nico Broekhuijsen

(<http://www.korfbal.org> , 2011)

Název vznikl ze slova korf, což v holandštině znamená košík, dříve však ratanový koš. Tato hra vznikla na podkladě hry s názvem ringböll, kterou Nico Broekhuijsen přivezl do Nizozemí ze Švédska v roce 1902, kde se na svých cestách s touto hrou poprvé setkal. Zde šlo o to, že 2 družstva na čtvercovém hřišti o straně pětáctyřicet metrů soupeří, kdo dá více košů. V té době se holandské školství podrobilo bouřlivým změnám a to i v oblasti tělesné výchovy. Chlapci a dívky začali povinně cvičit společně, a proto se Broekhuijsen pokusil tuto hru začlenit do výuky, musel ji upravit ke své potřebě a tím vznikl korfbal.

Díky situaci ve školství tato hra rychle vzrostla na oblibě a již roku 1902 vznikly první školské korfbalové kluby. V roce 1903 vzniklo Korfbalové sdružení. Roku 1920 korfbal dostal možnost ukázat se světu na olympijských hrách v Antverpách a to i roku 1928 v Amsterdamu. Následně byl korfbal rozšířen do vedlejší země Beneluxu a to do Belgie, kde roku 1921 vznikla Belgická asociace korfbalu. 11. června 1933 vznikla Mezinárodní korfbalová federace IKF – International Korfball Federation. První Mistrovství světa se konalo v Nizozemsku roku 1978. V roce 1985 se korfbal objevil na oficiálním programu Světových her v Londýně. V roce 2011 má IKF 59 členů, ale tohle číslo není konečné, korfbal je stále šířen do dalších zemí světa. Současným prezidentem IKF je Jan Fransoo.

Český korfbal má ve světě velmi dobré jméno. Mezi nejúspěšnější reprezentační týmy patří Nizozemsko, hned v zápětí Belgie a o třetí pozici se dělí týmy České

republiky a Taiwanu. Mezi další úspěšné země patří Portugalsko, Rusko, Německo a Velká Británie. (www.korfball.org)

Reprezentační úspěchy České republiky:

Mistrovství světa

- 1995 v Indii 7. místo
- 2003 v Holandsku 3. místo
- 2007 v České republice – Brno 3. místo

Mistrovství Evropy

- 1992 v Anglii 5.místo
- 1998 v Portugalsku 4. místo
- 2002 ve Španělsku 2. místo
- 2006 v Budapešti 3. místo
- 2010 v Holandsku 3. místo

Světové hry

- 2005 v Duisburgu (Německo) 3. místo
- 2009 v Kaohsiungu (Taiwan) 5. místo

Obrázek 2 Korfbal v historii

(<http://www.korfbal.org>, 2011)

Mezinárodně pořádané turnaje:

- World Games (Světové hry)
- IKF World Championship (Mistrovství světa)
- IKF World Youth Championship (Juniorské MS)
- IKF European Youth Championship U21 (ME do 21 let)
- IKF European Championship (ME)
- IKF European Bowl (Evropský mezinárodní turnaj)
- IKF Europa Cup (Pohár mistrů evropských zemí)
- EuropaShield (Pohár vicemistrů evropských zemí)
- University World Cup (Univerziáda), Youth Talent Cup U16
- Junior World Cup U19
- Youth World Cup U23
- European University Championship
- Asian-Oceanian Youth Championship
- Asia-Oceania Championship
- Asia Korfbal Championship

Přehled zemí hrajících korfbal – 2011

Anglie	Singapur
Argentina	Indie
Arménie	Indonésie
Aruba	Irsko
Austrálie	Itálie
Belgie	Korea
Bělorusko	Japonsko
Bosna a Hercegovina	Lucembursko
Botswana	Malawi
Brazílie	Malajsie
Bulharsko	Mongolsko
Curacao	Portugalsko
Česká republika	Rusko
Čína	Nový Zéland
Čínská Taipei	Pákistán
Dánsko	Skotsko
Dominikánská republika	Srbsko
Finsko	Slovensko
Francie	Jihoafrická republika
Gruzie	Surinam
Hongkong Čína	USA
Chorvatsko	Polsko
Kanada	Nepál
Katalánsko	Nizozemsko
Kypr	Rumunsko
Macau Čína	Zimbabwe
Maďarsko	Wales
Německo	Švédsko
Řecko	Turecko
Zambie	

(www.korfbal.org)

2.2.2 Historie korfbalu v České republice

První zmínky o korfbalu v Čechách byly na FTVS UK na Katedře míčových her a to již před rokem 1987. Korfbal byl zařazen do přednášek na této katedře a byl vysvětlen i v odborné literatuře jako jedna z košových míčových her. V roce 1987 se Mezinárodní korfbalová federace (MKF) vydala propagovat korfbal do severní i střední Evropy. Zástupci MKF poskytli odbornou a technickou pomoc, propagační materiály, články, videozáznamy z utkání a do vybraných zemí dodali míče, koše, pravidla hry a další materiály.

V březnu roku 1988 začala první skupina zájemců rozšiřovat korfbal po České republice. Dostala název Československá skupina pro rozvoj korfbalu (ČSRK), neboli Korfbal Development Group of Czechoslovakia (KDGC). Jejimi prvními členy byli Jitka Brdliková, Ivana Fuxová, Roman Kidles, Iva Langerová, Rudolf Mišurec, Václav Procházka a Blanka Zmeškalová. Nejdůležitější pro rozvoj hry bylo přeložit, zpracovat a vydat pravidla. Dále ČSRK pozvala holandské trenéry, aby vyškolili první české trenéry a předvedli korfbal prvním pražským zájemcům. MKF uskutečnila v září roku 1988 propagační cestu do Prahy a Brna spolu s dvěma korfbalovými družstvy, trenéry a rozhodčími. Sportpropag zprostředkoval setkání novinářů, tělovýchovných odborníků a funkcionářů s představiteli MKF. Dále pomohl s popularizací akce v tisku a rozhlase. Korfbal byl popsán v Metodickém dopise „Pohybová rekreace“ II/1988. První korfbalový oddíl byl založen v Praze Tatra Smíchov a na něj navázaly i další města Děčín, Brno, Plzeň. Sportpropag vydal 3000 výtisků se zkrácenými pravidly a seznamoval další instruktory s touto hrou.

V roce 1989 vznikl Ústřední štáb korfbalu, který měl zajistit rozšíření korfbalu do dalších měst v Čechách, ale i na Moravě. Členové zajistili výuku na školeních, výrobu materiálu (koše, stojany) a přeložili odbornou metodickou literaturu. V tomto roce se konalo i první utkání o titul mistra, který vyhrál Děčín. První mezinárodní utkání s Českou účastí bylo také roku 1989 v nizozemském Haagu na Studentském ME.

Počátkem roku 1990 už korfbal hrálo osm družstev, tři z Prahy a po jednom z Děčína, Plzně, Českých Budějovic, Kolína a Brna. Tato družstva hrála národní turnajovou srovnávací soutěž podle provizorního hracího řádu. Turnaje se konaly každý měsíc, některé z nich však byly turnaji mezinárodními nebo otevřenými a nebyly zařazeny do oficiální soutěže.

Dnešní záštitu nad řízením a pořádáním oficiální soutěže má Český korfbalový svaz (ČKS), který je členem Českého svazu tělesné výchovy (ČSTV) a vznikl roku 1991. (<http://elza34.webnode.cz>)

Pořádané soutěže ČKS:

Seniorské soutěže:

- Česká korfbalová extraliga
- 1. česká korfbalová liga

Dorostenecká soutěž:

- Česká dorostenecká korfbalová extraliga

Soutěže žáků:

- Korfbalová liga starších žáků
- Korfbalová liga mladších žáků
- Korfbalová liga minižáků.

Herní systém soutěží v České republice probíhá v několika věkových kategoriích. Žákovských liga je vždy jediná ve své věkové kategorii. Soutěže mají 6 - 8 ligových kol, které jsou pořádány formou turnaje. To znamená, že se daný den sjede v pořadatelském místě více týmů a ty mezi sebou odehrají vzájemné zápasy. Do dalších bojů postupuje šest nejlepších týmů, první dva týmy postupují přímo do semifinále a další čtyři vytvoří čtvrtfinálovou skupinu, z níž vzejdou další dva semifinalisté. Ti se pak utkají vždy stejným způsobem první po základní části s druhým ze čtvrtfinále a druhý po základní části s prvním ze čtvrtfinále. Těmito zápasy vzniknou dva finalisté, kteří pak v závěrečném utkání bojují o titul dané žákovské kategorie.

Česká korfbalová extraliga a Česká dorostenecká korfbalová extraliga má v základní části stejný systém, podle počtu týmů jsou pořádána ligová kola tak, že hraje vždy dva zápasy každý s každým jednou na domácí půdě a jednou jako hostující tým u toho druhého. Ještě minulý rok byly i následné boje o umístění stejné, ale protože se do České dorostenecké korfbalové extraligy přihlásilo méně týmů, musel se i tento systém obměnit. Tudíž čtyři týmy postupují do finálových bojů a poslední tři družstva do skupiny o umístění.

Do semifinálových utkání z České korfbalové extraligy, postupují čtyři nejlepší družstva seniorské kategorie a ti mezi sebou odehrají semifinálová utkání, která se hrají na dva vítězné zápasy. Mohou tedy proběhnout až tři semifinálová kola.

Pro semifinálové zápasy jsou určeny tyto dvojice: 1 – 4, 2 - 3 po základní části. Po odehrání semifinálových kol se pořádá finálový den, kde se hrají zápasy o celkové umístění vždy na jedno rozhodující utkání. Nejdříve zápas o třetí místo a poté finále o titul mistra České korfbalové extraligy.

(www.korfbal.cz)

2.2.3 Historie korfbalu v okrese České Budějovice

Korfbalový klub KCC Sokol České Budějovice byl založen roku 1990 a ten samý rok se uskutečnila i návštěva holandského týmu, s kterým se sehráli dvě exhibiční utkání na českobudějovickém náměstí. Tyto zápasy vzbudily velký ohlas jak u veřejnosti, tak v tisku. V zápětí byli v Nizozemí vyškoleni první trenéři a rozhodčí, podepsala se i smlouva o spolupráci s přátelským klubem DVO Bennekom, díky němuž se dodnes pořádají výměnné pobyty hráčů, trenérů a rozhodčích.

Po příchodu hrajícího trenéra Edwina Boumana z Holandska roku 1996 hráči KCC Sokol České Budějovice zvyšovali nejen svojí výkonnost, ale především herní stránku. Bouman napomohl i s organizací klubu a jeho tehdejší rozvojem. Před dvěma lety náš klub opustil a vrátil se zpět do rodné země, ale díky jeho spolupráci náš tým dosáhl četných úspěchů, na které se i nadále snažíme navázat.

Úspěchy našeho klubu v České korfbalové extralize: šestinásobní mistři České republiky (2002, 2003, 2004, 2006, 2007, 2010), 2. místo – 4 krát (2000, 2001, 2005, 2009), 3. místo z roku 1999.

Úspěchy našeho klubu na mezinárodní scéně: Europa Cup (obdoba Ligy mistrů ve fotbale) – 3. místo (2004 – Delft, 2007 – Antverpy, 2011 – Budapešť), 5. místo (2003 – Antverpy, 2005 – St. Etienne, 2006 – Londýn), 6. místo (2008 – Lisabon), Europa Shield (obdoba Poháru UEFA ve fotbale) – 1. místo (2001 – Londýn), 5. místo (2006 -Londýn).

Úspěchy našeho klubu v Českém Poháru: od roku 1998 až do současnosti jsme každoročním mistrem tohoto tradičního oblíbeného venkovního turnaje.

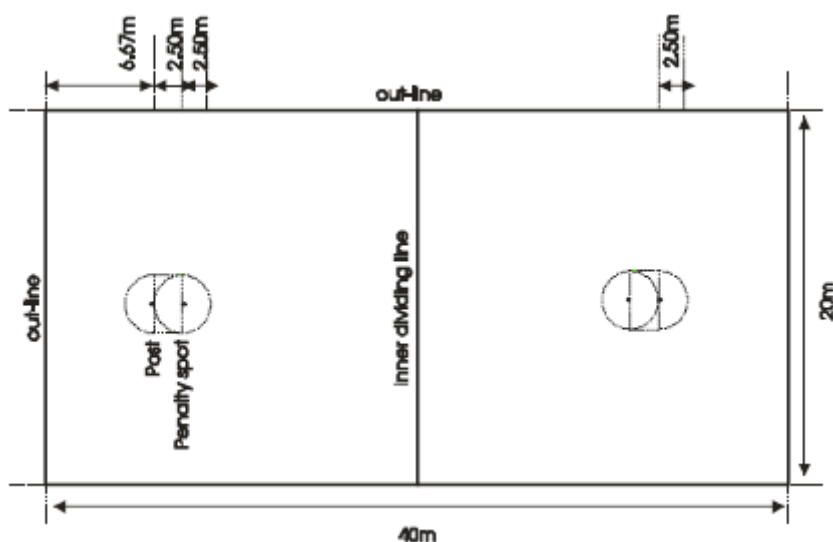
Úspěchy našeho klubu v České dorostenecké korfbalové extralize: 2. místo z roku 2002, 3. místo – 3 krát (2003, 2006, 2007).

V ligových soutěžích nyní náš klub reprezentují 4 družstva v těchto věkových kategoriích: senioři, dorostenci, starší žáci, mladší žáci a dále funguje korfbalová příprava pro děti od 7 – 9 let.

2.2.4 Současná pravidla korfbalu

Jak již bylo řečeno, korfbal se hraje převážně na hřišti o rozměrech 40 x 20 m. Hřiště je rozděleno na dvě poloviny na útočnou a obrannou polovinu (obr. 3). Vymezený čas pro utkání je 2 x 30 minut s přestávkou dlouhou maximálně 10 minut.

Obrázek 3 Rozměry korfbalového hřiště

(Českého korfbalového svazu, 2010, s. 4)

Je to sport, který se hraje rukama, jakýkoli dotyk míče nohou do výše kolena je označen jako přestupek proti pravidlům a je trestán ztrátou míče. S míčem je zakázáno běhat, driblovat, je zde pouze jako u basketbalu povolen pivotový krok („pivot“).

Družstvo se skládá ze 4 mužů a 4 žen. Vždy spolu hrají na jedné polovině hřiště dva muži a dvě ženy. Takto tvoří obrannou nebo útočnou čtveřici. Je zde vyloučeno zvýhodnění jednoho nebo druhého pohlaví tím, že muž (žena) smí bránit pouze muže (ženu). Je důležitá spolupráce všech členů týmu pro vstřelení koše (branky). Korfbal je ideálním sportem pro zavádění do škol. Společná hra chlapců a dívek výrazně napomáhá k potlačení hrubostí a vulgárností, které jsou bohužel průvodním jevem jiných sportů. Specifická pravidla navíc potlačují výhody vyšších či silnějších hráčů, jako je tomu např. u basketbalu a stanovují rovné podmínky pro všechny.

Bod je uznán pouze tehdy, projde-li míč obroučkou shora dolů. Každý koš je ohodnocen jedním bodem, i když je vstřelen z libovolné vzdálenosti. Vždy po dvou

koších (bodech) si útočníci a obránci mění své role tím, že přeběhnou z útočné do obranné zóny (poloviny hřiště).

Korfbal je bezkontaktní sport, tudíž je fyzický kontakt trestán re-startem, volným hodem nebo penaltou.

Dalším důležitým pravidlem je bráněná střelba, kdy je obránce od útočníka ve vzdálenosti na nataženou paži, čelem k útočníkovi a je v pozici mezi košem a útočícím hráčem. Toto pravidlo stírá výškové rozdíly mezi obráncem a útočníkem.

Koš neboli korf je umístěn na stojanu ve výšce 3,5 m a směřuje do hřiště. Obroučka, která je v této výšce zavěšena, je válcovitého typu o průměru 39 - 41 cm. Nyní je ze syntetického materiálu (obr. 5).

Obrázek 4 Proutěný korfbalový koš

Obrázek 5 Plastový korfbalový koš

Míč je kulatý a velikosti č. 5, jeho obvod je 68 – 70,5 cm a hmotnost má v rozmezí 445 – 475 g. Dříve se používal bíločerný kožený míč (obr. 6 a 7), nyní byl vyvinut nový kožený modrožlutý míč s méně klouzavým povrchem (obr. 8).

Obrázky 6, 7, 8 Korfbalové míče

(<http://korfbal.schoolsport.nl>, 2011)

Nyní je pro větší atraktivnost tohoto sportu využíváno pravidlo Shot-clock, což je časové zařízení omezující útok, které odpočítává 25 vteřin od doby, kdy míč přejde na útočnou polovinu, do doby, kdy se míč dotkne obroučky nebo je vstřelen koš. (Český korfbalový svaz, 2010, s. 3-12)

„Během hry je zakázáno:

- Dotknout se míče nohou.
- Zmocnit se míče v nesprávné pozici, tzn. při přešlapu, pokud hráč leží na zemi.
- Běžet s míčem nebo driblovat. Rozhodčí toleruje pouze kroky, které jsou potřeba k bezpečnému zastavení při chytání špatné nahrávky.
- Předat míč spoluhráči.
- Zdržovat zbytečně hru, tzn. příliš dlouho otálet s nahrávkou, taktizovat v poslední minutě, odhození míče po odpískání, zdržování během střídání.
- Vyrážet, brát, nebo tahat míč ze soupeřových rukou.
- Strkat, držet se nebo zdržovat soupeře. Toto je trestáno nezávisle na tom, zda hráč má či nemá míč v ruce. Hráč je potrestán, pokud neočekávaně vstoupí do cesty pohybujícího se soupeře tak, že již není možné zabránit kolizi. Korfbal je technická nikoliv silová hra. Je třeba brát ohled na přítomnost dívek na hřišti.
- Bránit soupeře opačného pohlaví. Muži mohou bránit jen muže, ženy pouze ženy. Zdvojené bránění. Každý hráč smí být bráněn jen jedním soupeřem.
- Střílet z bráněné pozice.
- Střílet po odříznutí druhým útočníkem. Odříznutí znamená, že obránce nemůže sledovat, a tudíž dále bránit útočníka. Je tedy donucen opustit svou pozici, aby předešel srážce. Platí ale, že obránce musí za každou cenu do poslední chvíle chtít útočníkovi zabránit ve vstřelení koše. Odříznutí by se dalo přirovnat ke cloně v košíkové s tím rozdílem, že při korfbalu si tím nepomůžete k dosažení bodu.
- Ovlivnit střelu pohybem stojanu. Pokud je koš umístěn na kovové podložce, je možné s ním pohnout, v takovém případě však koš neplatí.
- Držet se stojanu koše při doskoku nebo při běhu, za účelem usnadnění pohybu.
- Hrát nebezpečně.
- Jakékoliv navádění obránce na jiného útočníka či na stojan koše, tak aby došlo ke srážce, se trestá.“ (Český korfbalový svaz, 2010, s. 13-17)

„Základní věkové kategorie jsou:

- a) minižáci: hráči, kteří před 1. 7. příslušného roku nedovršili 10 let
- b) mladší žáci: hráči, kteří před 1. 7. příslušného roku dovršili 10 let a věkově nepodléhají kategorii vyšší
- c) starší žáci: hráči, kteří před 1. 7. příslušného roku dovršili 13 let a věkově nepodléhají kategorii vyšší
- d) dorostenci: hráči, kteří před 1. 7. příslušného roku dovršili 16 let a věkově nepodléhají kategorii vyšší
- e) senioři: hráči, kteří před 1. 7. příslušného roku dovršili 19 let a věkově nepodléhají kategorii vyšší.“

(Výkonný výbor ČKS, 2010, s. 5)

2.2.5 Projekt „Korfbal do škol“

První pokusy o prosazení korfbalu na základní školy byly v roce 1996 pod záštitou Anny Vyšínové z Chomutova. Na ni roku 1997 navázal Karel Königsmark, který přišel s projektem „Rozvoj korfbalu v České republice“. Oprášil své znalosti z historie korfbalu a připomněl si tím prvotní korfbalovou myšlenku, jak vyřešit koedukovanou tělesnou výchovu. Korfbal byl přeci vymyšlen právě pro to!

Totéž co v Holandsku tehdy udělal Nico Broekhuijsen, chtěl nyní realizovat K. Königsmark a vrátit tak korfbal do škol. Po zkušenostech ze svého kolínského okresu, oslovil několik desítek škol z dalších regionů České republiky. Kontaktoval 125 škol a zjistil, že jsou školy doslova hladové po korfbalu. Pokud by se korfbal škole zalíbil, byl schopen zajistit vybavení a také dát učitelům tělesné výchovy do rukou návod, jak korfbal děti naučit.

Po oslovení 90 škol zakoupilo 90% z nich korfbalové koše. Postup ve školách byl vždy stejný, ředitel školy spolu s učitelem tělesné výchovy absolvovali krátký seminář s Ronaldem van der Buntem (holandský trenér a oficiální školitel). Dále viděli ukázkou, jak se korfbal dá hrát a trénovat. Poté do školy putovalo vybavení. V té době vyšla souprava košů na 12 000,- Kč a jeden míč na necelých tisíc korun českých.

Jestliže škola potřebovala s počátečními tréninky pomoci, věnovali se jim zkušení korfbalisté z klubů v jejich okolí. Díky tomu vznikla na školách družstva, mezi nimiž se začala hrát školní korfbalová soutěž pod záštitou Asociace školních sportovních klubů (AŠSK).

Tímto projektem však nebyly osloveny pouze základní školy, ale i odborná učiliště či gymnázia. Rozpočet tohoto projektu se vyšplhal na 2 milióny korun, ale největší položku uhradily školy samy za nákup košů a míčů, a dále s finanční stránkou je ochotný pomoci Holandský korfbalový svaz, který má pro takové projekty vyhraněné peníze.

Díky tomuto projektu se korfbal vrátil zpět do škol. Také na seminářích, kde se učitelé setkali s korfbalem poprvé, se nový sport brzy zalíbil, a nebyl problém, aby se výuka v co nejkratší době rozběhla.

(John, 1996, č. 3, s. 2; 1997, č. 2/III, s. 7; 1997, č. 9, s. 4)

2.3 Současné tendence v pedagogice – rámcově vzdělávací programy

Do vzdělávací soustavy je zaváděn nový systém kurikulárních dokumentů pro vzdělání žáků od 3 do 19 let. Tyto dokumenty jsou vytvářeny na dvou úrovních – státní a školní. Státní úroveň představuje Národní program vzdělávání (NPV) a rámcově vzdělávací programy (RVP). NPV formuje požadavky na vzdělání, které jsou dány jako celek pro počáteční vzdělání. Za to RVP určují závazné rámce vzdělání pro jeho jednotlivé etapy (předškolní, základní a střední vzdělávání). Školní úroveň je dána školními vzdělávacími programy (ŠVP), podle kterých je řízeno vzdělávání na jednotlivých školách v České republice. Každá škola si je musí utvářet sama, ale musí splňovat zásady uvedené v RVP. (Jeřábek, Krčková, Hučínová, 2007, s. 5)

Rámcově vzdělávací programy (RVP) jsou dokumenty veřejně přístupné, jak pro pedagogy, tak pro širokou veřejnost. „Vycházejí ze strategie vzdělávání, která zdůrazňuje klíčové kompetence, jejich provázanost se vzdělávacím obsahem a uplatnění získaných vědomostí a dovedností v praktickém životě. Vycházejí z koncepce celoživotního učení. Formulují očekávanou úroveň vzdělání stanovenou pro všechny absolventy jednotlivých etap vzdělávání. Podporují pedagogickou autonomii škol a profesní odpovědnost učitelů.“

(Jeřábek, Krčková, Hučínová, 2007, s. 6)

Cíle vzdělávání jsou takové: „Vybavit žáky klíčovými kompetencemi na úrovni, kterou předpokládá RVP. Vybavit žáky širokým vzdělanostním základem na úrovni RVP. Připravit žáky k celoživotnímu učení, profesnímu, občanskému i osobnímu uplatnění.“ (Jeřábek, Krčková, Hučínová, 2007, s. 8)

„Klíčové kompetence představují soubor vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot, které jsou důležité pro osobní rozvoj jedince, jeho aktivní zapojení do společnosti a uplatnění v budoucím životě. Jejich výběr a pojetí vychází z toho, jaké kompetence jsou považovány za podstatné pro vzdělávání na gymnáziu nebo odborných školách.“ (Jeřábek, Krčková, Hučínová, 2007, s. 8)

Příklad klíčových kompetencí na čtyřletých gymnáziích:

- kompetence k učení
- kompetence k řešení problémů
- kompetence komunikativní
- kompetence sociální a personální
- kompetence občanská
- kompetence k podnikavosti

(Jeřábek, Krčková, Hučínová, 2007, s. 9)

2.4 Definice učiva a jeho psychologické pojetí

„Učivo představuje vedle učitele a žáka třetí pól výchovné situace a je definováno jako soustava požadavků kladených učitelem na žákovu učení.

Těmito požadavky nejsou jen elementární pohyby, herní činnosti jednotlivce, herní kombinace, atd., jež si žák má osvojit. Je třeba sem zahrnout i cíle výchovy v užším slova smyslu, tj. učitelovy požadavky na změny v hlubších vrstvách osobnosti, požadavky na rozvíjení jeho vloh, schopností, motivace, postojů, charakterových rysů, atd.“ (Dobry, L., 1972, s. 19)

2.5 Organizace sportovních her v didaktickém procesu

2.5.1 Utkání

Utkání je jediný způsob jak zrealizovat sportovní hru. Pro učitele má několik možností:

- motivace žáků
- ocenění skutečné úrovně hry
- zjištění herních činností jednotlivce a ověření jejich nácivku

- pozorování vývoje celého týmu v herních možnostech hry
(Dobrá, L., 1972, s. 43)

2.5.2 Návnik

Myslí se tím vše mimo utkání. Jsou to herní činnosti jednotlivce, herní systémy a kombinace, naučení pravidel. Žáci se mohou postupně zlepšovat v těchto dovednostech. Návnik však není vyučován odděleně od utkání. Vždy na začátku a konci vyučovacího cyklu je utkání odehráno. Složení cyklu se může u každého vyučujícího lišit.

Vyučovací hodiny zabývající se návnikem obsahují různá cvičení zaměřená na myšlenkovou koncentraci nebo seznámení s organizací hry družstva. Cvičení představují fázi mezi myšlením a činností, mezi aktivitou rozumovou a perцепčně motorickou.

Perceptioně – motorická stránka je schopnost hráče vybrat nejlepší herní řešení. Čím lépe žák analyzuje situaci ve hře, tím více má prostředků k jejímu řešení. Nesnažíme se hráči vhodnou variantu napovědět, pouze pro ni vytvoříme ideální podmínky.

Možné varianty návniku:

- řízená hra – učitel řídí činnosti celého družstva i jednotlivce, tato hra má přesně daný cíl
- modelová hra – napodobuje se možný systém hry soupeře
- technická cvičení – herní a průpravná cvičení na zlepšení činností jednotlivce

V průběhu návniku jsme schopni rozlišit tři různé stupně složitosti, můžeme je s ohledem na učení žáků také chápat jako tři procesy, odehrávající se v různých vnějších podmínkách s různě vyjádřenými cíly. S ohledem na učivo jako tři stupně, kterými zasahujeme do hry družstva, činností jednotlivce dalších dílčích složek.

První stupeň je v relativně nezměněných podmínkách. Cílem těchto cvičení je vzdělávací charakter. Zařazují se průpravná a herní cvičení, které umožňují opakovaný trénink daného pohybového nebo herního úkolu.

Druhý stupeň herní složitosti má proměnlivé herní podmínky, ale jen do určité míry zvládnutelnosti. Nejdůležitějším úkolem je koncentrace na řešený úkol

(herní situaci). To znamená vybrat správné řešení po předcházející analýze tohoto problému.

Třetí stupeň je učení v proměnlivých podmínkách. Cílem může být zdokonalení se v určité oblasti nebo touha po vítězství a vítězství samotné. Učitel svými zásahy mění činnosti a nabádá hráče, aby se soustředili na vše důležité při těchto podmínkách. Tento stupeň bývá také označován jako řízená průpravná hra, vítězství zde není rozhodující. Dovoluje nám však hodnocení a kontrolu vývoje družstva, ukazuje nám kritická místa a můžeme si díky tomu stanovit další cíle. Dalším druhem hry v tomto stupni je volná průpravná hra. Zde jsou již vyloučeny jakékoliv zásahy učitele do průběhu hry. Hlavním cílem je vyhrát.

(Dobry, L., 1972, s. 44 – 47)

2.6 Didaktická činnost učitele

2.6.1 Charakteristika didaktické činnosti a dovednosti učitele

„Didaktickou činnost učitele chápeme jako uvědoměle prováděnou činnost učitele, vztahující se k žákovi, jejíž vykonávání vyžaduje přihlížet k cíli, podmínkám a prostředkům. Didaktická činnost může být účinná a neúčinná, efektivní a neefektivní.“

(Dobry, L., 1972, s. 99)

To nám pomůže vysvětlit pojem dovednost: „Učením získanou dispozici ke správnému rychlému a úspornému vykonávání určité činnosti.“

(Dobry, L., 1972, s. 99)

2.6.2 Profesionální dovednost učitele ve vyučovací jednotce

Dovednosti úspěšného pedagoga se dělí do dvou složek: didaktické a sociálně interakční (praktické). (Dobry, L., 1972, s. 100)

2.6.2.1 Praktická část ve vyučovací jednotce učitele

Základní věcí, kterou by měl učitel udělat před vyučovací jednotkou, je naplánování hodiny = plán hodiny. Zde si vytyčí své cíle hodiny, připraví úkoly

a cvičení pro studenty. Vše by měl mít pedagog důkladně připravené se všemi podrobnostmi, promyšlené i s načasováním částí hodiny, aby si podle toho mohl připravit počet cvičení, podmínky, pomůcky a potřebné vybavení.

Poté již následuje realizace plánu v dané vyučovací hodině se studenty. Hlavní důležitost klade pedagog na zaujetí žáka svým výkladem a celkový kontakt se třídou. Při vysvětlování by se měla vždy provést i ukázka, aby si žák mohl ucelit celkový dojem, tím si dovednost lépe upevní a osvojí. Jako poslední probíhá hodnocení žáka ve vyučovací hodině. Pedagog si předem připraví svůj plán, ale jakmile jsou podmínky v hodině změněné, jinak než předpokládal, měl by svůj plán přizpůsobit. (Dobry, L., 1972, s. 100 - 101)

2.6.2.2 Zhodnocení didaktické činnosti z praxeologického hlediska

„Praxeologie je vědní disciplína, která zkoumá zásady správného jednání v jakémkoliv oboru lidské činnosti.“ (Dobry, L., 1972, s. 99 - 100)

Hodnocení činnosti:

- účelnost – dosáhnutí cíle
- způsobilost – jistota vystupování
- důkladnost – přesné slovní vyjadřování při udělování pokynů žákům
- ekonomika času
- pořádek v práci žáků i vyučujícího
- promyšlenost – činnost jdoucí k cíli
- tvůrčí charakter činnosti – improvizace a nestereotypní cvičení

(Dobry, L., 1972, s. 102)

2.6.2.3 Celkový výsledek vyučovací hodiny

Po každé vyučovací hodině by si měl učitel zhodnotit, zda výsledky byly očekávané dle původního plánu, zda byl plán dostatečně přizpůsoben věku a způsobilosti žáků a dalším vnějším podmínkám. (Dobry, L., 1972, s. 102)

2.6.3 Tělesná výchova

„Od prvního okamžiku setkání učitele a žáka nastává jejich interakce. Chápeme ji jako proces komunikace mezi dvěma nebo více osobami, ve kterém jsou vyjasňovány postoje, názory, významy a vztahy. Pojem interakce zahrnuje emocionální, tak kognitivní komunikaci.“ (Dobry, L., 1972, s. 102 - 103)

Jelikož potřebujeme ujasnit strukturu činností učitele, vznikl pojem vyučovací styl = „suma všech behaviorálních forem činností učitele, které projevuje ve styku se žáky a v nichž se projevuje psychologické porozumění učitele pro žáka, nebo jako suma všech rozhodnutí, učiněných během procesu vyučování a při navozování zvláštních podmínek učení.“ (Dobry, L., 1972, s. 103)

„Sportovní hry poskytují všestranné možnosti pro použití různých vyučovacích stylů, jež by měly v oblasti tělesného rozvoje poskytovat žákovi co největší možnosti pro hledání a identifikaci jeho tělesných možností a limitů. Měly by mu poskytnout možnost hledat a nacházet v různých situacích jeho pohybové přednosti a získávat zkušenosti.“ (Dobry, L., 1972, s. 105)

Před zahájením výuky můžeme rozhodovat o těchto složkách:

- výběr učiva
- kvantita činnosti
- kvalita činnosti
- stupeň vlastního učitelova zapojení
- stupeň zapojení žáků

Při realizaci výuky se zas snažíme vzít v úvahu tyto složky:

- organizace
- čas
- trvání činnosti
- rytmus pohybu
- ukončení činnosti
- komunikace se žáky

Hodnocení žáků může být v podobě slovního hodnocení, srovnání nebo kritiky, ale může být i ironické. Zde posuzujeme následující složky:

- hodnocení žáka v průběhu činnosti
- hodnocení žáka v různých časových intervalech, buď ohlášeným nebo neohlášeným testem
- hodnocení žáka podle skupiny
- hodnocení žáka dle vlastního zlepšení
- hodnocení družstev
- hodnocení třídy jako celku ve vztahu k ostatním třídám
- hodnocení během hodiny nebo po jejím konci

Přehled vyučovacích stylů:

- příkazový styl
- úkolový styl
- reciproční styl (s využitím pomocníka)
- styl založený na individuálním programu
- styl založený na řízeném objevování
- styl založený na řešení problémů

V každém vyučovacím stylu záleží na učiteli jako jedinci a jeho tělesném, emocionálním, sociálním a intelektuálním vývoji. Díky kterému si zvolí jen jeden z vyučovacích stylů nebo si ze všech vybere jen něco, co uznává za vhodné pro jeho výuku.

(Dobrá, L., 1972, s. 106 - 111)

3 Cíl a úkoly práce

Cílem mé diplomové práce je vyřešit problém se začleněním korfbalu do vyučovacího procesu tělesné výchovy na středních školách. Z toho pro výzkumnou práci plynou následující úkoly.

Úkoly práce:

1. Studium odborné a časopisecké literatury
2. Sestavení dotazníku pro školy
3. Zjištění současného stavu výuky korfbalu na SŠ v okrese České Budějovice
4. Sestavení a ověření výukového programu na zvolené škole
5. Nalezení řešení o zařazení korfbalu do výuky TV na SŠ

4 Metodologie

Zde pro přehled uvádím všechny použité metody výzkumu, které mi pomohly ke sběru informací, k výzkumu daného problému a jeho vyhodnocení.

4.1 Metoda obsahové analýzy

Touto metodou jsem sbírala informace. „Analýza těchto písemných zdrojů musí samozřejmě splňovat kritéria cílevědomosti, systematickosti a objektivnosti. Obsahová analýza zkoumá jednak téma, obsah sdělení a konečně též formu sdělení.“ (Kebza, Pecháčová, 2001, s. 55)

Jako hlavní zdroje jsem použila literaturu z oblasti pedagogiky, psychologie, sportovního tréninku, korfbalu, dále klubovou kroniku, časopisy, internetové stránky.

4.2 Použité dotazníky

Pro svou výzkumnou část jsem jako hlavní prvek zvolila metodu dotazníku, protože jsem zjišťovala situaci na všech 28 středních školách na Českobudějovicku. „Výhody dotazníku: šetří čas výzkumníka, lze jich užít hromadně, podnětová situace je standardnější než při rozhovoru, osoby sami provádějí registraci, analýzu odpovědí lze učinit značně objektivní, odpovědi lze snáze kvantifikovat, dotazníky možno rozeslat poštou (email). Nevýhody oproti rozhovoru: není kontrola, zda dotazovaný porozuměl otázkám, odpadá stimulující vliv osobního kontaktu, obvykle nižší věrohodnost dat, příprava vyžaduje větší pečlivost.“ (Kebza, Pecháčová, 2001, s. 50)

Těchto dotazníků jsem v mé práci použila více. Jsou to nestandardizované dotazníky, vždy specifikované na zjištění určitého okruhu otázek (viz přílohy). Nejdříve jsem prostřednictvím dotazníků u ředitelů a učitelů tělesné výchovy zjišťovala, zda se u nich korfbal vyučuje nebo ne a proč. Dále jsem dotazníky použila na vybrané škole, kde jsem se snažila korfbal zapojit do výuky. Byl to dotazník pro učitele, kteří se mohli danou výukou nechat inspirovat a pak pro zúčastněné žáky, s dotazy typu jak se jim tento sport a hodiny korfbalu líbily a zda by ho rádi ve své výuce uvítali.

4.2.1 Seznam škol

- Biskupské gymnázium J. N. Neumanna
- Česko – anglické gymnázium, s.r.o.
- EDUCAnet – Soukromé gymnázium České Budějovice, s.r.o
- Gymnázium Česká ulice
- Gymnázium České Budějovice
- Gymnázium J. V. Jirsíka České Budějovice
- Gymnázium Trhové Sviny
- Gymnázium Týn nad Vltavou
- Townshend International School, o.p.s. Hluboká nad Vltavou
- Gymnázium olympijských nadějí
- Střední zdravotnická škola a vyšší odborná škola zdravotnická České Budějovice
- Střední odborná škola veterinární, mechanizační a zahradnická a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky
- Vyšší odborná a střední škola, s.r.o.
- Střední odborná škola a střední odborné učiliště Hněvkovice
- Vyšší odborná škola, Střední průmyslová škola automobilní a technická
- Střední škola obchodní České Budějovice
- Střední škola obchodu, služeb a podnikání
- Integrovaná střední škola stavební České Budějovice
- Konzervatoř České Budějovice
- Obchodní akademie
- Soukromá střední škola a jazyková škola s právem jazykové zkoušky České Budějovice, s.r.o.
- Střední odborná škola a střední odborné učiliště Trhové Sviny
- Střední odborná škola elektrotechnická, Centrum odborné přípravy Hluboká nad Vltavou
- Střední odborné učiliště Lišov
- Střední průmyslová škola stavební
- Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická České Budějovice
- Střední škola a vyšší odborná škola cestovního ruchu České Budějovice
- Střední škola podnikání, o.p.s.

4.3 Rozhovor

Při vyhodnocování prvních dotazníků jsem zjistila, že korfbal se na jedné škole v okrese hraje, a proto jsem metodou rozhovoru probrala se zdejší učitelem, jak tato výuka probíhá.

Použila jsem volný rozhovor: „Máme připravené body, jichž se rozhovor má týkat, ale otázky dáváme podle okolností, umožňujeme dotazovanému lépe zajistit rovnocennost smyslu otázek pro různé osoby.“ (Kebza, Pecháčová, 2001, s. 40)

4.4 Experiment – ověření výukového programu

Pro ověření mých hypotéz za ideální metodu považuji experiment. Na vybrané škole vyzkouším několik hodin výuky korfbalu a tím zjistím, zda by byl zájem o zařazení tohoto sportu do dnešních školních vzdělávacích programů, jak u učitelů, tak u žáků. Na těchto hodinách budu spolupracovat se žáky a učitelé si po názorné ukázce a vysvětlení budou moci tuto výuku sami vyzkoušet.

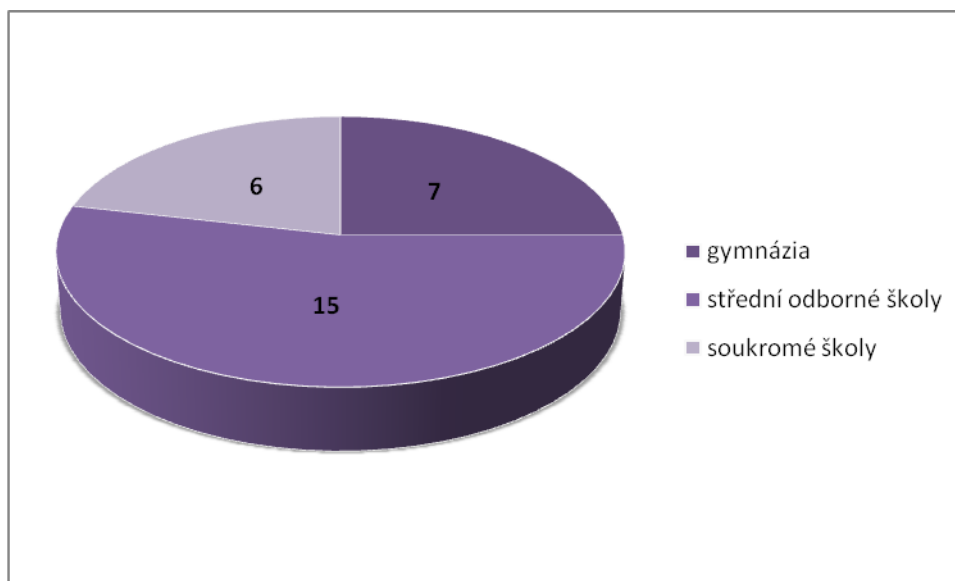
5 Výsledky

Výsledná dokumentace šetření.

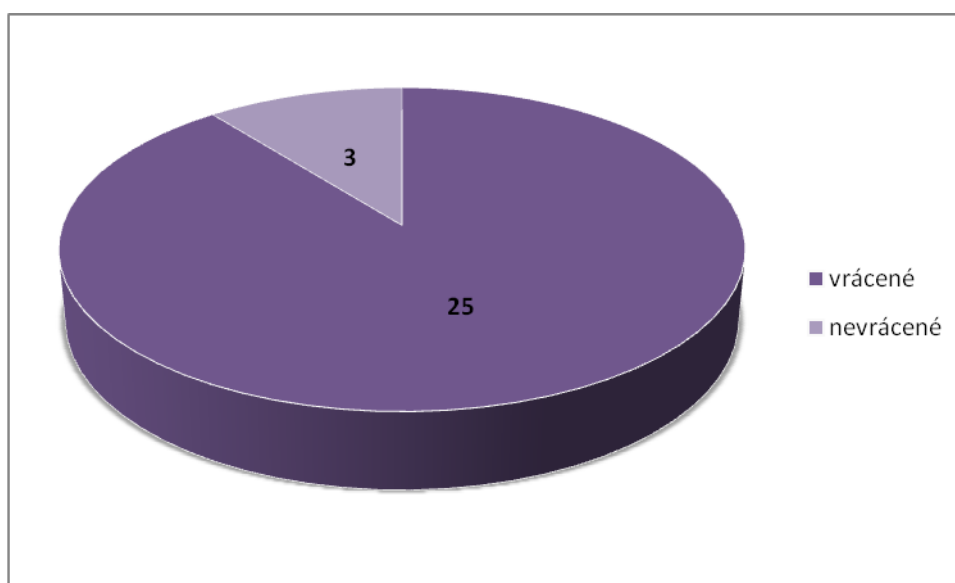
5.1 Výsledky dotazníků pro školy

Dotazníky (příloha 1) jsem do škol rozeslala emailem.

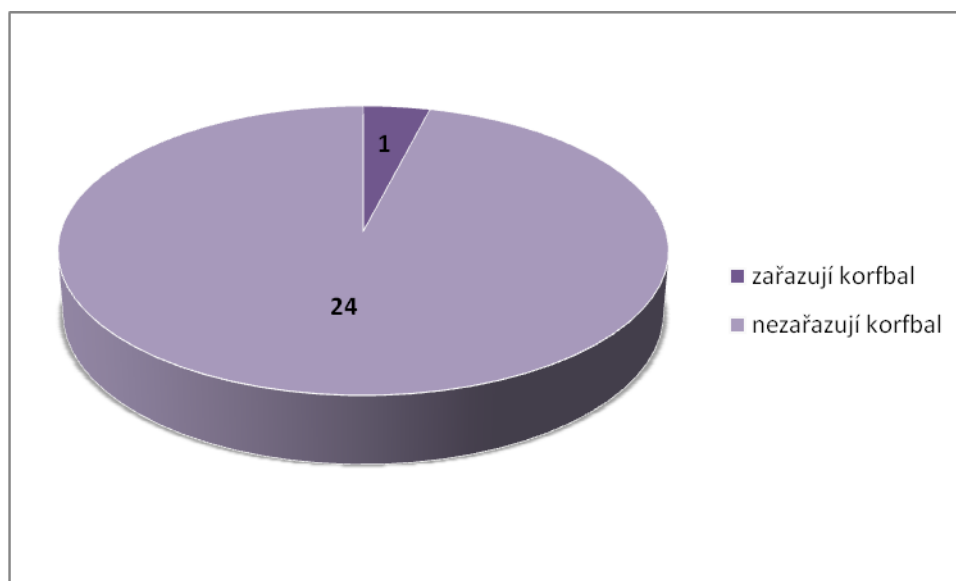
Obrázek 9 Školy v regionu (gymnázia, odborné školy, soukromé školy)

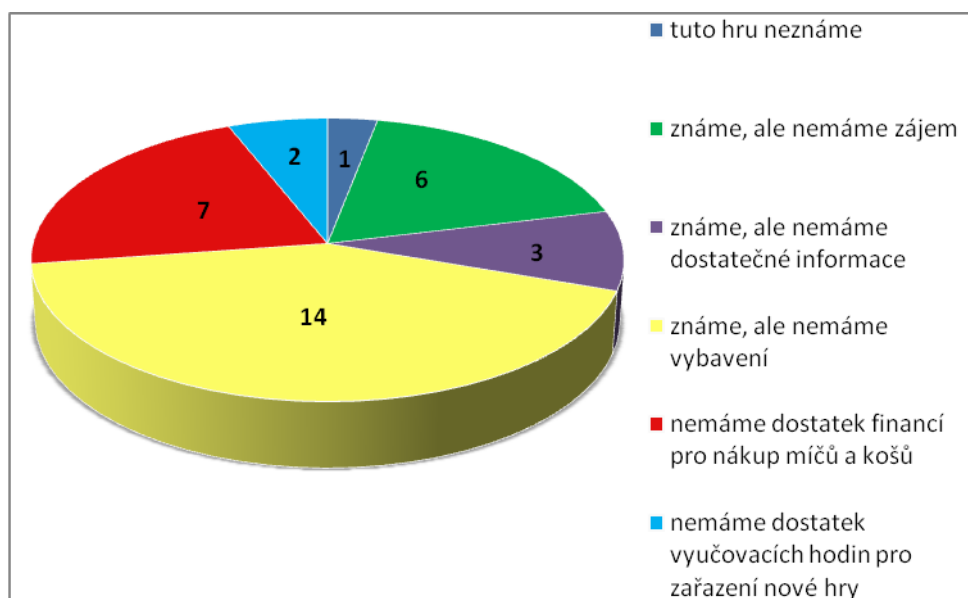
Obrázek 10 návratnost vyplněných dotazníků emailem

Obrázek 11 Zařazení korfbalu do výuky

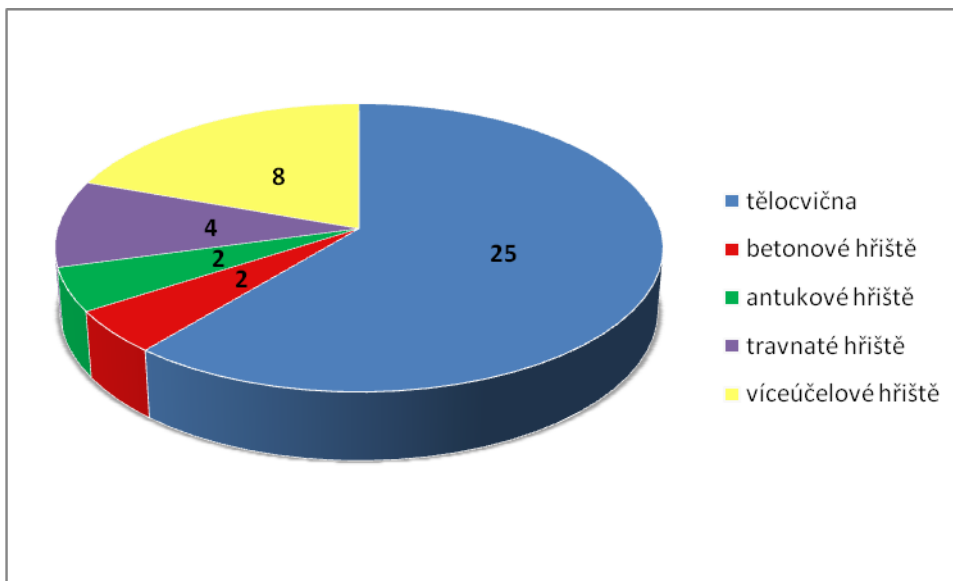

Obrázek 12 Důvody pro nezařazení hry do výuky

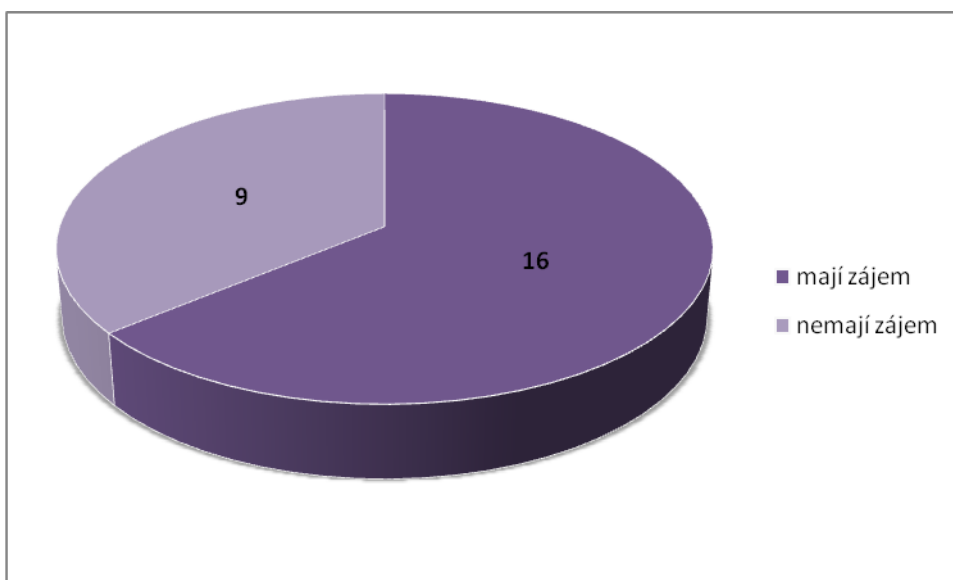
V této otázce mohly školy vybírat z více možností, ale ty, které žádná škola nevybrala, jsem do grafu nezahrnula. Jinak každá škola mohla uvést více možností, ale většinou uváděli buď jeden nebo dva důvody.

Obrázek 13 Zastoupení hřišť na školách

V této otázce jsem zjistila, že každá střední škola na Českobudějovicku má k dispozici minimálně tělocvičnu, často však v kombinaci s dalším hřištěm, na jedné škole měli k dispozici i tři druhy hřišť (tělocvičnu, travnaté hřiště, betonové hřiště).

Obrázek 14 Zájem škol o zařazení korfbalu do tělesné výchovy

5.2 Rozhovor s vyučujícím Lukášem Erhartem, zahrnující korfbal do výuky

Zjistila jsem, že na jediné škole se vyučuje korfbal, vyzpovídala jsem pana Lukáše Erharta několika otázkami, jak to u nich na škole funguje, probíhá a tak dále.

Pan Erhart vyučuje na Česko – anglickém gymnáziu, s.r.o. korfbal již 8 let, protože mají možnost mít tělesnou výchovu v Sokolovně na Sokolském ostrově, kde místní korfbalový klub KCC Sokol České Budějovice má k dispozici tréninkovou halu. Zde se s korfbalem také poprvé seznámil, díky informačním letákům na nástěnkách. V hale jsou k dispozici koše a po spolupráci s dřívějším trenérem Edwinem Boumanem, který učil u nich na škole, byl do školy dodán i míč.

Korfbal je zde vyučován dohromady s ostatními míčovými hrami jako např. basketbalem, volejbalem, házenou, a jen pro samotný korfbal má pan učitel vyhraněno 6 – 10 hodin ročně. Bohužel je nucen hru modifikovat, protože ve škole nemají koedukovanou tělesnou výchovu, ale když je třída z důvodu suplování spojená vždy si děvčata chtějí s chlapci korfbal zahrát. Další modifikací, která je uplatňována, je počet hráčů, protože ne vždy má pan Erhart na hodinách 16 hráčů.

Na otázku: „Proč je korfbal zařazen do výuky?“, mi bylo zodpovězeno: „Z důvodu pestrosti míčových sportů, kolektivnosti hry a poziční strategii, kde se žáci naučí, jak se uvolnit pro nahrávku a získat si prostor pro zakončení.“ K výuce nepoužívá žádnou speciální metodiku, jen stručná pravidla korfbalu, která jsou na informativních letáčcích v hale na nástěnce. Ale o korfbalu by se rád dozvěděl i více, ale záleží spíše na tom, jakou formou by to bylo podáno. Určitě by si nepřál, aby mu to nějakým způsobem narušilo jeho volný čas.

Dále mě zajímalo, jak je tato výuka oblíbená u studentů. Raději hrají korfbal děvčata, která ho i sama vyžadují. Jakmile je třída spojená kvůli suplování, chtějí děvčata své korfbalové herní dovednosti porovnat i s chlapci. Samozřejmě tato obliba není ve všech třídách gymnázia stejná, ale to je stejné i u jiných sportů, které pan Erhart vyučuje. Zajímalo mě, zda je o korfbal stejný zájem jako např. o basketbal a házenou. Dozvěděla jsem se, že u sportovně zaměřených tříd a žáků je zájem téměř naprosto stejný. Ale u studentů, kteří o tělesnou výchovu a sport nemají zájem, tak ani zájem o korfbal není veliký.

Snažila jsem se zjistit, co studenty na korfbalu dle jeho názoru baví nejvíce. Je to prý dobrý pocit z výhry, soutěživost, osobní obrana a spolupráce všech členů

týmu. Myslím, že každý, kdo korfbal zkusí, vidí aspoň jednu z těchto věcí jako klad, pokud má kladný vztah k jakékoli pohybové aktivitě.

V závěru jsme řešili, co si myslí o celkové úrovni míčových her dětí na středních školách po jejich příchodu ze základní školy. Jsou zde hodně patrné rozdíly mezi dětmi, některé jsou abnormálně sportovně nadané, jiné jsou průměrné a jiné nemají ke sportu vůbec žádný vztah. Podle mého je to dáno i výchovou a také tím, jak rodiče své děti vedou ke sportu hlavně ve zlatém věku motoriky, tedy mladším školním věku.

Pan Erhart sice nikdy neviděl naživo celé korfbalové utkání, ale měl možnost část utkání shlédnout v televizi. Kdyby mu to jeho volný čas dovolil, rád by se někdy přišel podívat, jak korfbal na extraligové úrovni vypadá.

5.3 Výsledky dotazníků před začátkem výuky korfbalu

Pro spolupráci s výukou korfbalu jsem si vybrala Gymnázium v Jírovcově ulici, kde mají sice malou tělocvičnu, ale také velké víceúčelové hřiště, které je pro výuku ideální. Nejdříve jsem se domluvila s vyučující paní Schneiderovou, zda by bylo možné výzkumnou část mé diplomové práce zde realizovat. Vyšla mi maximálně vstříc a zajistila i spojení třídy, aby měli dívky i chlapci tělesnou výchovu dohromady. Mojí jedinou podmínkou však bylo, že paní Schneiderová nesměla žákům říci, co je v tuto hodinu čeká. Připravila jsem si úvodní dotazník (příloha 2) pro žáky před tím, než si korfbal ve výuce vyzkouší, abych mohla porovnat zájem a informace o tomto sportu před a po výuce.

Nyní rozeberu odpovědi tohoto dotazníku, kde je vidět informovanost studentů a zájem, jak o sport, tak například o společnou tělesnou výchovu a to jak u chlapců, tak u dívek.

5.3.1 Počet žáků ve třídě

Vybraná třída je 2. ročník čtyřletého gymnázia, kde je 26 studentů. Tato zvolená třída dle vyučující je průměrně sportovně nadaná, jsou zde studenti, které baví jakýkoliv sport, ale i tací, kteří vztah ke sportu nemají vůbec žádný.

Obrázek 15 Počet žáků ve třídě

Ve třídě je sice větší počet dívek než chlapců, ale už díky mé zkušenosti z praxe vím, že dívky se tělesné výchovy nemohou vždy zúčastnit, např. ze zdravotních důvodů. Samozřejmě pokud by se stalo, že by cvičila všechna děvčata, není problém je v průběhu hry vystřídat nebo je zapojit do jiné korfbalové aktivity, např. vyzkoušet si roli rozhodčí nebo při zkušebním utkání vyplňovat zápis utkání.

5.3.2 Věkové rozmezí dívek a chlapců

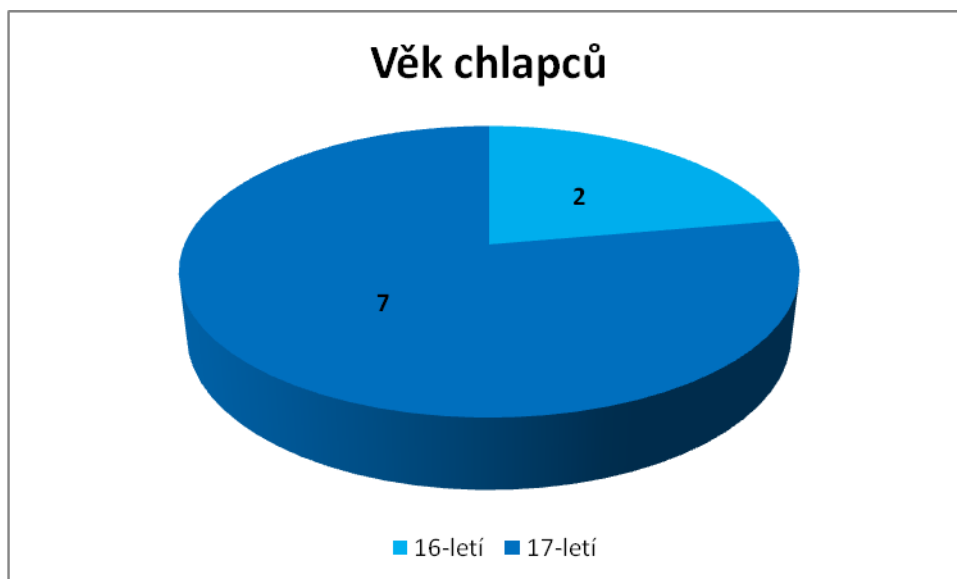
Věk u studentů jsem zjišťovala z toho důvodu, jestli spadají všichni do stejné věkové kategorie. V korfbalu pravidla určují věkové hranice pro účast v dané lize.

Většina žáků spadá do dorostenecké kategorie a u šestnáctiletých žáků bych musela dále zjišťovat, zda se narodili před 1. 7. nebo ne (dle pravidel na s. 22).

Obrázek 16 Věk dívek

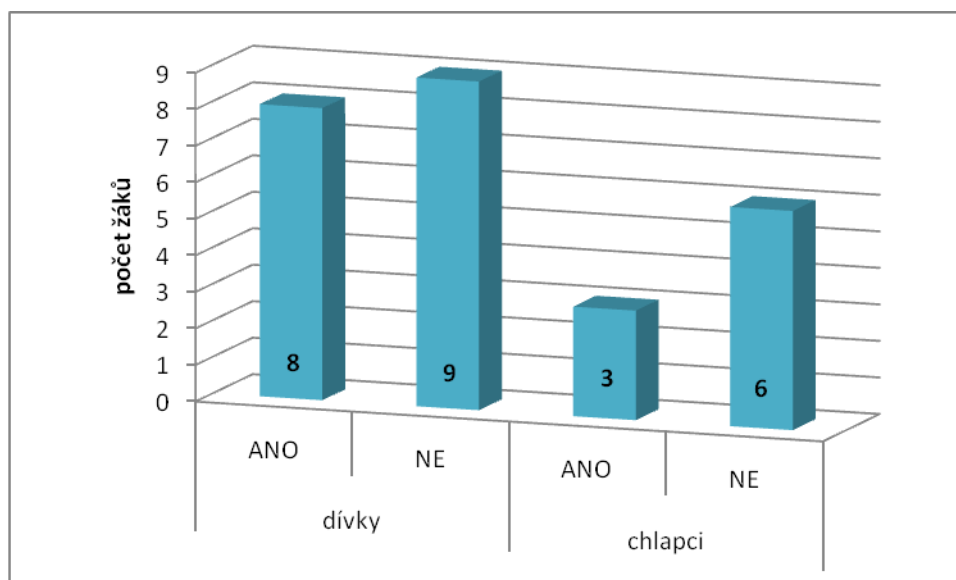
Obrázek 17 Věk chlapců

5.3.3 Znalost korfbalu u dětí

Moje první otázka v dotazníku byla směřována na to, zda někdy žáci slyšeli slovo korfbal.

Obrázek 18 Slyšel/a jsi někdy slovo korfbal?

Překvapilo mě, že korfbal polovina dotazovaných žáků zná, ač vím, že korfbal není v podvědomí široké veřejnosti velmi rozšířen. Myslím si, že díky dnešní moderní technice a hlavně internetu se dnešní děti snadno dostávají i k informacím, ke kterým by se bez internetu nedostaly.

Zajímala jsem se, kde se s korfbalem seznámily a zde uvádím několik odpovědí pro názornou představu:

„Od spolužáků, kamarádů nebo rodinných příslušníků.“

„Zajímám se o sport, takže asi někdy při tělesné výchově.“

„V Sokolovně, kde také trénuji, a korfbalisté mají tréninky po nás.“

„Na hodině angličtiny.“

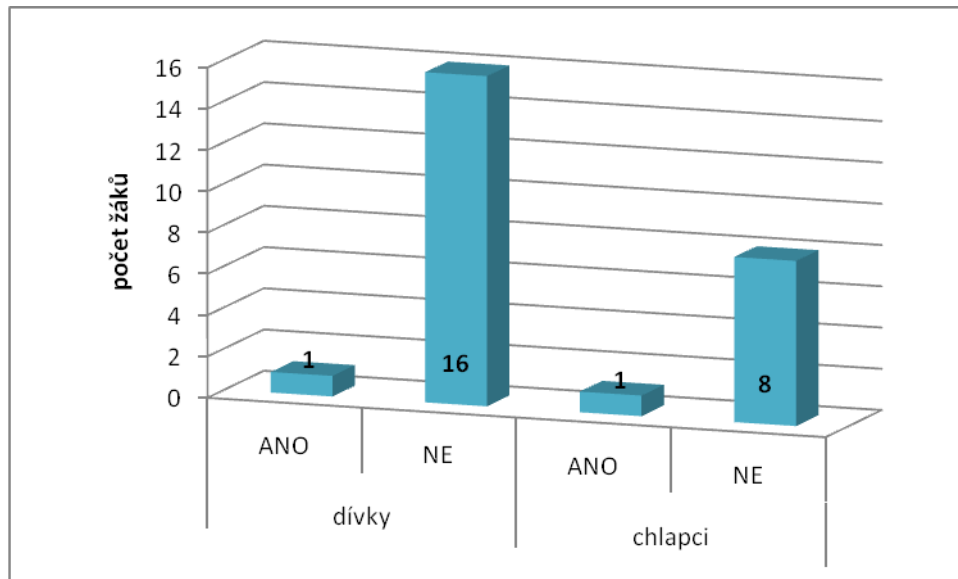
„Korfbal jsem v minulosti hrál.“

„V článku na internetu.“

5.3.4 Sledovanost korfbalového zápasu

Nyní jsem se ptala, zda někdy žáci viděli korfbalový zápas. Bohužel sama vím, jaký je problém prosadit málo tradiční sport do médií, odpovědi mi to jen a jen potvrdily.

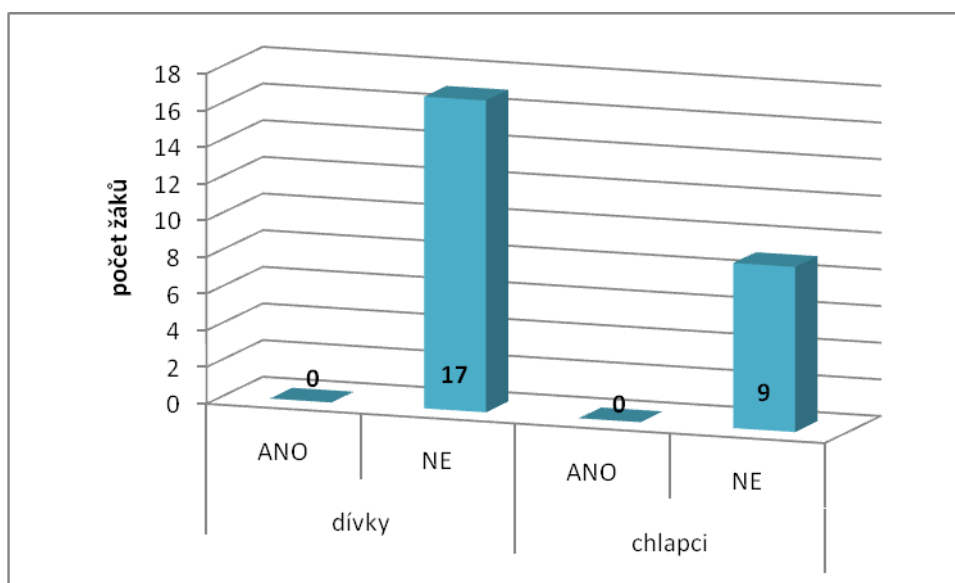
Obrázek 19 Viděl/a jsi někdy korfbalový zápas?

5.3.5 Výuka korfbalu při tělesné výchově

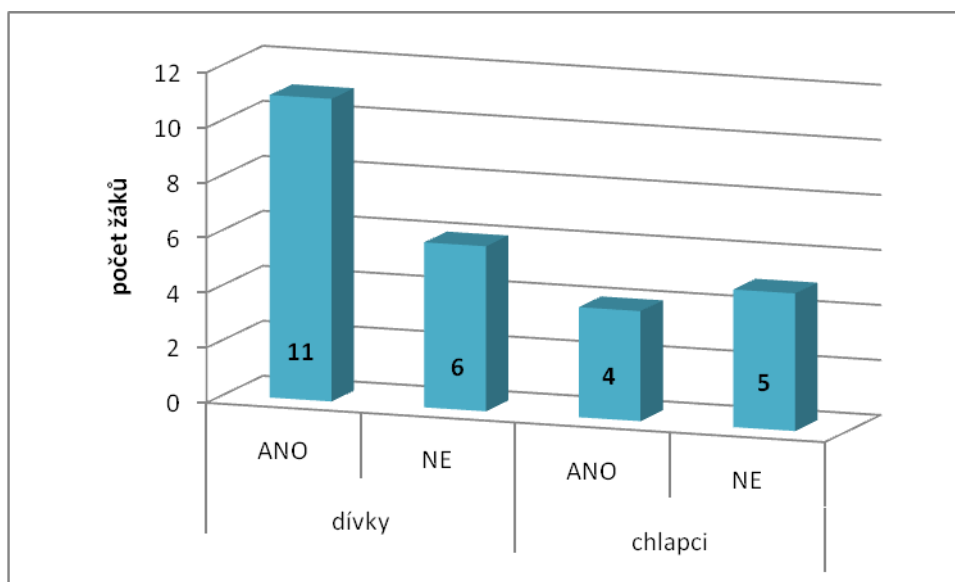
Již v dotazníku pro školy jsem zjistila, že se korfbal na Gymnáziu Jírovцова nevyučuje a v následujícím grafu se mi to v této třídě potvrdilo.

Obrázek 20 Hrál/a jsi někdy korfbal při výuce tělesné výchovy?

5.3.6 Smíšená, bezkontaktní, míčová hra

Obrázek 21 Chtěl/a by sis zahrát korfbal, kdybys věděl/a, že je to smíšená, bezkontaktní, míčová hra?

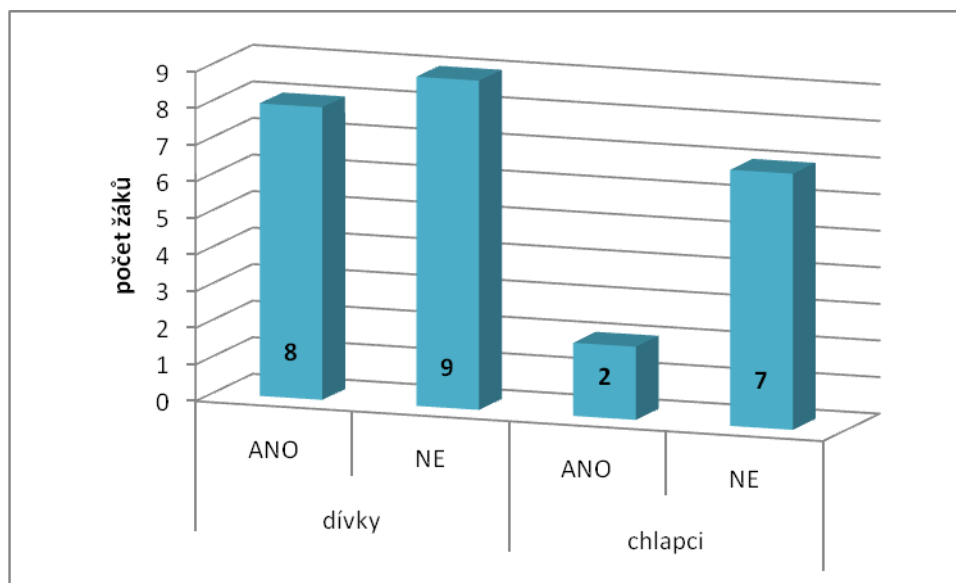

2/3 dívek by si rády korfbal zahrály, u chlapců tento zájem byl téměř 50%.

5.3.7 Koedukovaná tělesná výchova

V dnešní době není na středních školách společná tělesná výchova, proto jsem u dotazovaných zjišťovala, zda by byli rádi na výuce společně.

Obrázek 22 Byla by tělesná výchova pro tebe zajímavější, kdybyste ji měli společně s dívkami/chlapci, abyste si mohli korfbal zahrát se vším všudy?

Z těchto výsledků usuzuji, že u děvčat je zájem o společnou tělesnou výchovu 50%, buď z důvodu stydlivosti nebo tělesné zdatnosti. U chlapců je tento zájem ještě nižší, ale myslím si, že zde je to dáno spíše díky oblíbenosti tradičních sportů jako např. fotbal nebo basketbal, kde je kontakt hráčů poněkud větší. Proto si myslím, že by chlapci tyto sporty s dívkami nehráli rádi a radši by si je při tělesné výchově zahráli sami.

5.4 Výsledky dotazníků pro učitele – vyučující Schneiderová

Paní Schneiderová mi také vyplnila dotazník (příloha 3), kde jsem zjistila, že o korfbalu již slyšela a to při výuce tělesné výchovy od svých studentů. Nikdy korfbalový zápas neviděla, a tudíž ho z důvodu neznalosti nemohla zařadit do výuky tělesné výchovy. Avšak na otázku, zda by si tuto smíšenou, bezkontaktní, míčovou hru zahrála, jsem dostala kladnou odpověď. Proto si myslím, že když by byla možnost

s tímto sportem několik učitelů seznámit a ukázat jim, jak se korfbal hraje, nebyl by velký problém korfbal do výuky zařadit a tím zpestřit výuku míčových her. Popřípadě jim poskytnout metodické materiály. Možným problémem pro školu by mohlo být financování vybavení, které zahrnuje 2 koše a 2 míče pro základní výuku.

5.5 Výsledky dotazníků po výuce korfbalu při tělesné výchově

Po ukázkové výuce korfbalu jsem opět do té samé třídy zanesla dotazníky (příloha 4), abych zjistila, jak byli s výukou spokojeni, co se jim líbilo a nelíbilo a další informace, které budou popsány níže.

5.4.1 Počet dotazovaných žáků po výuce

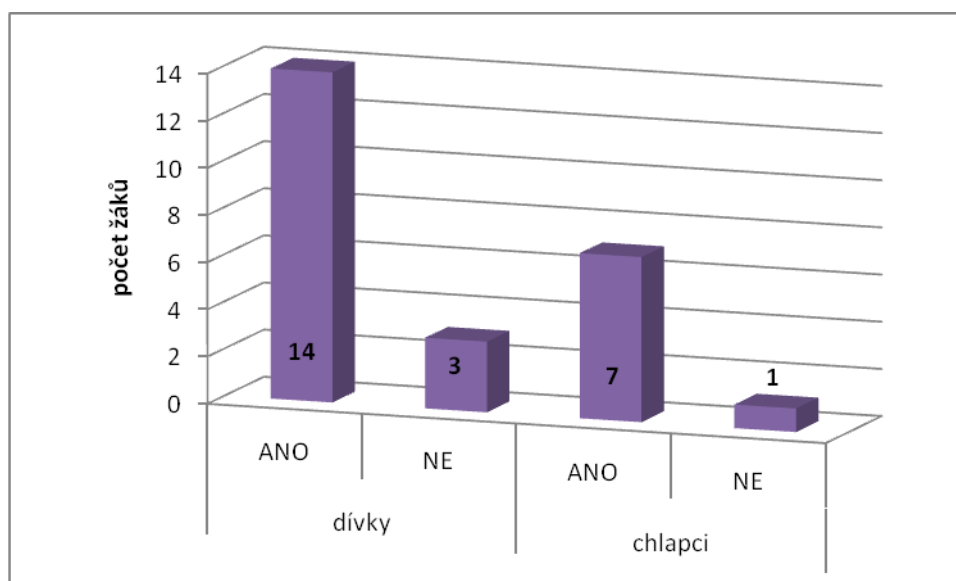
V dotazovaném 2. ročníku jeden student onemocněl, tudíž počet dotazovaných o jednoho klesl, ale myslím, že v celkovém výsledku to nehraje významnou roli.

Obrázek 23 Počet dotazovaných žáků po ukázkové výuce korfbalu

5.4.2 Oblíbenost korfbalových hodin

Obrázek 24 Bavila tě výuka korfbalu?

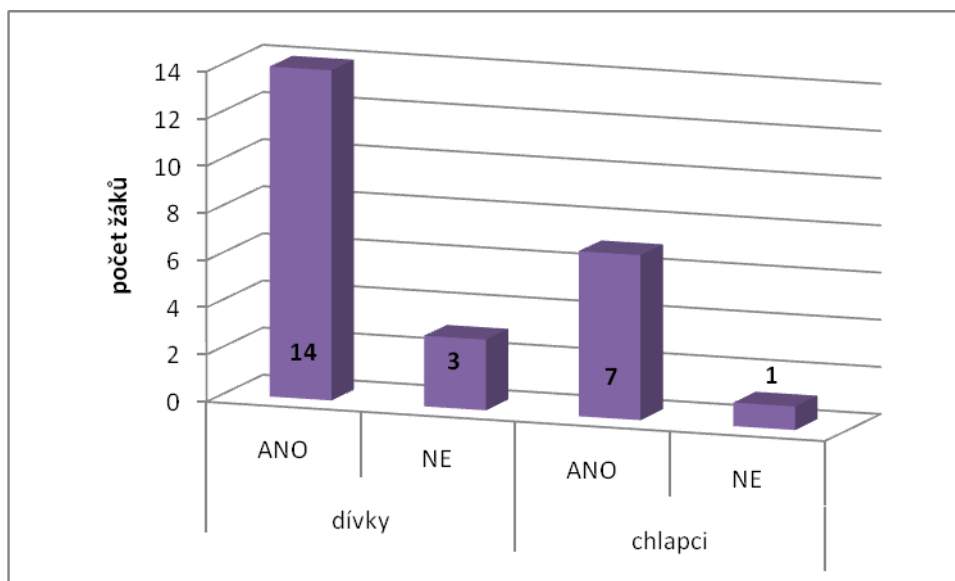

Myslím si, že všeobecně výuka korfbalu našla u dětí nadšení a chuť do hry. Samozřejmě jako je tomu u jiných sportů, nelíbila se všem. Avšak podle mého názoru se do výuky s chutí zapojili i ti, kteří v obdobných sportech nemají takovou oblibu a rádi spolupracovali s ostatními členy týmu a to bez rozdílu pohlaví.

5.4.3 Zapojení korfbalu do výuky

Díky tomu, že se většině žáků výuka líbila, tak stejný počet žáků by korfbal ve výuce uvítal. Myslím, že to pro ně bylo nejen zpestření výuky, ale i možnost, jak scelit kolektiv ve třídě díky spolupráci chlapců a dívek v jednom týmu.

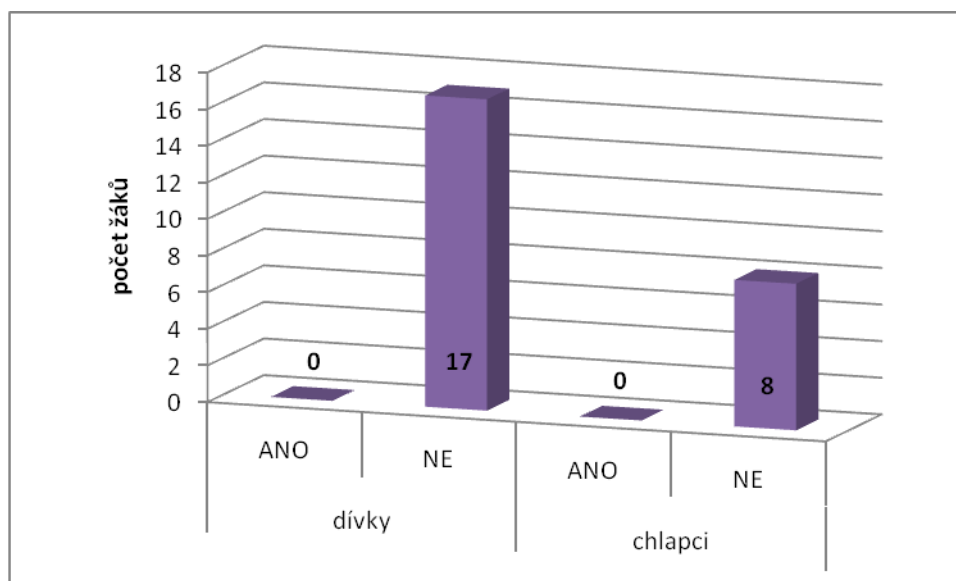
Obrázek 25 Byl/a bys rád/a, kdyby byl korfbal zapojen do tělesné výchovy po této ukázkové výuce?

5.4.4 Hraní korfbalu na závodní úrovni

Zde se potvrdilo, že korfbal není mezi lidmi rozšířen a i v předchozím dotazníku jsem zjistila, že korfbalový zápas viděli pouze 2 studenti. Proto studenti nevědí, jak vypadá korfbal na vrcholové úrovni a jakou úplnou představu si o tomto sportu mají udělat. Možná by bylo vhodné jim při výuce pustit nějakou ukázkou korfbalového zápasu, aby získali představu, jak korfbal opravdu vypadá, když se mu člověk aspoň chvíli věnuje. Tento výsledek může být ovlivněn už i tím, že v tomto věku již studenti mají zvolené své koníčky a často se jim již řadu let věnují.

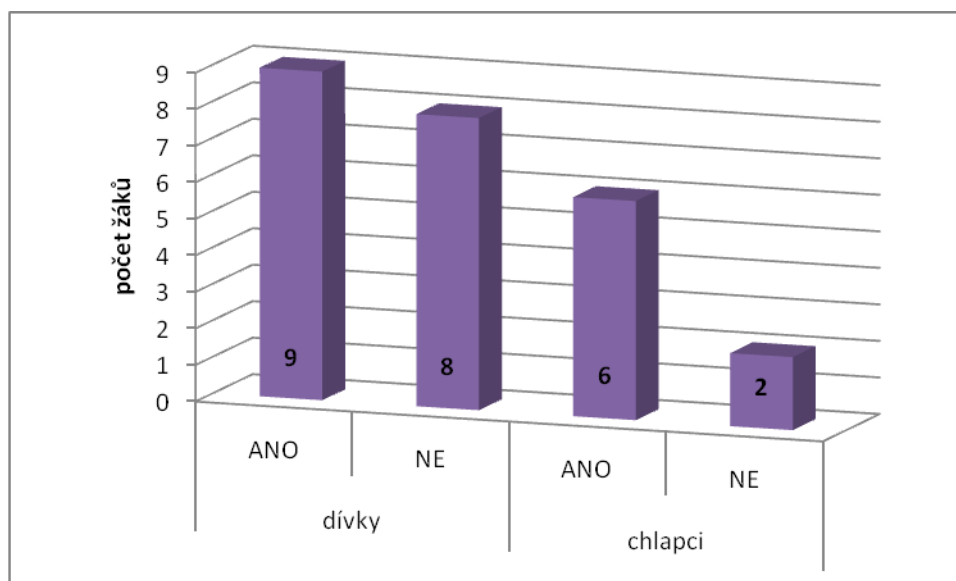
Obrázek 26 Chtěl/a bys hrát korfbal závodně?

5.4.5 Užitečnost korfbalu pro další výuku z pohledu studentů

Myslím, že tato otázka není zcela relevantní. Podle mě ještě žáci nedovedou zcela posoudit, zda korfbal rozvíjí nějaké další schopnosti nebo dovednosti pro jiné sporty. Proto je tato statistika půl na půl, kdo má nějaký přehled o míčových hrách, tak toto dokázal posoudit. Kdo o míčových hrách moc neví, tak to při výuce a při hře nedokázal rozpoznat.

Obrázek 27 Myslí si, že je korfbal užitečný pro další výuku míčových her?

5.4.6 Klady výuky korfbalu

Neboli, co se studentům na výuce korfbalu líbilo:

U chlapců největší oblibu získala právě hra s opačným pohlavím, které do hry svými přihrávkami bez problémů zapojili. Dále se jim líbila týmová hra a celková spolupráce = kolektivnost korfbalu, kdy jeden bez druhého těžko může skórovat.

Děvčata se mnohem více dokázala v této otázce rozepsat. Některé hra opravdu nadchla, tak napsaly souhrnné hodnocení o hře jen větou: „Líbila se celá hra sama o sobě.“ Jiné popsaly přímo některé pravidlo nebo něco, co je ve hře zaujalo, i když jiné totéž uvedly v odůvodnění, co se jim na hře nelíbilo. Některé z komentářů, co se dívkám na výuce líbilo, proto uvádím:

- „Útok na koš.“
- „Pravidlo dívka brání dívku, pravidlo bráněné střelby – dobré pro lidi malého věku.“
- „Nadšení spolužáků.“
- „Kolektivní sport – utužování kolektivu, vtipné pohyby u trestného střílení.“
- „Bezkontaktní sport.“
- „Týmová aktivita, celková hra sama o sobě.“
- „Smíšená hra – chlapci a dívky dohromady.“

- „Rychlá hra.“
- „Nová nezvyklá hra, kterou hrají chlapci i děvčata dohromady, zapojí se i ti, kteří umí dobře běhat, ale neumí házet na koš.“

Tento komentář mě po prvním přečtení pobavil, ale na druhou stranu plně vystihnul princip hry. V korfbalu jsou hráči, které je možno pasovat do role střelců a pak jsou tu hráči, kteří musí situaci pro ony střelce připravit a pomoci jim vytvořit finální situaci pro zakončení. Takže to je hra, kde je sólování dá se říci úplně vyloučeno.

Díky těmto názorům si myslím, že u většiny mladých lidí tento sport oblibu získal, ale samozřejmě ne u všech, proto jsou v další kapitole rozebrány i záporné komentáře.

5.4.7 Zápory výuky korfbalu

Korfbal je sám o sobě sport, který podle většiny hráčů nemá moc prvků, které by se někomu nelíbily, nebo které by nebyly pro výuku vhodné.

Žáci vybrané třídy však některé momenty našly, proto je zde uvádím:

Chlapci vidí největší úskalí ve výšce koše, jen pro upřesnění korfbalový koš má 3,5 metru, což je jen o 0,5 metru výše než koš basketbalový. Podle mě i výškový průměr chlapců ve třídě byl kolem jednoho metru a osmdesáti centimetrů, tak si myslím, že jejich výška by v porovnání s výškou koše neměl být velký problém, ale samozřejmě závisí na trénovanosti střelby a natrénování správného stereotypu střelby a zamíření. Na to zatím měli při mých hodinách málo času a po delším nácviku by tohle jako problém určitě neviděli. S tímto se setkala i děvčata, ale ta uznala, že určitě lze střelbu praxí natrénovat.

Dalším překážkou při hře byla bráněná střelba, která nejenom chlapcům, ale i děvčatům připadala komická. Ale toto pravidlo stírá výškové rozdíly hráčů a tento rozdíl byl u děvčat hodně zřetelný. Tudíž některé pravidlo uvítaly, jiní ho zas velmi komentovali, jako nesmyslné pravidlo. Korfbal je hra pro všechny bez rozdílu váhy a výšky, proto jsou pravidla k tomu uzpůsobená, ač se někomu nemusí líbit. Každý sport má však svá jasně daná pravidla, které hráči musí dodržovat.

Komické situace nevyvolala pouze bráněná střelba, ale i trestné střelení (v korfbalu spíše označováno jako penalta). Tento typ střelby je poněkud nezvyklý

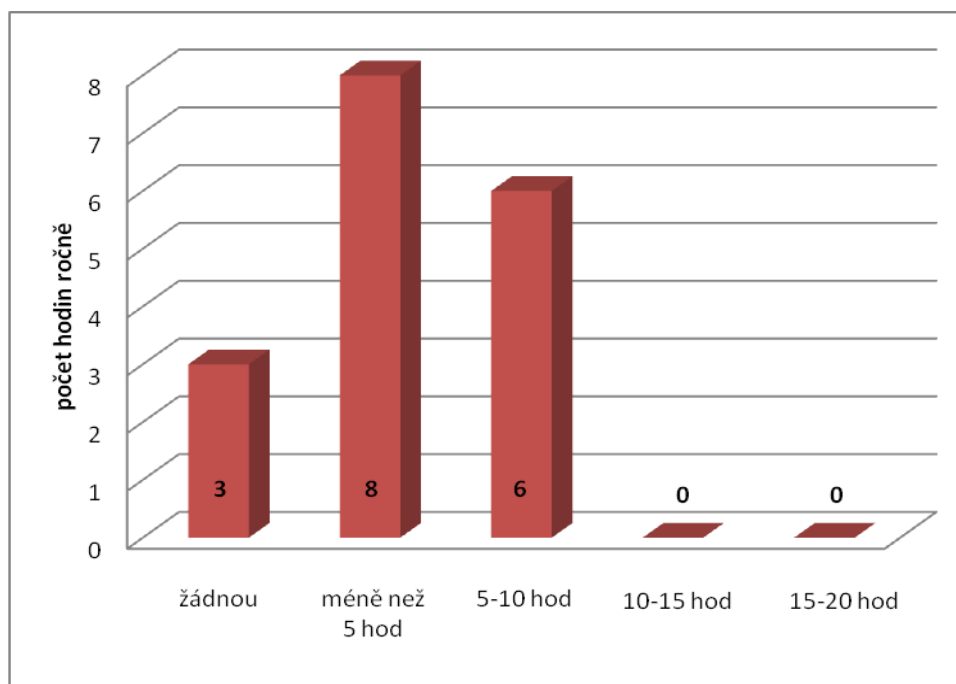
a přeskok, který je stejný jako u dvojtaktu, tak sám působí jako gymnastický přeskok. S těmito názory se setkáváme ze začátku velmi často, ale po správném naučení se pohyb zautomatizuje a dále už se nikdo s takovýmto komentářem neseškává.

Dalším komentovaným pravidlem byla bezkontaktní hra a to, že chlapec smí bránit pouze chlapce a dívka pouze dívku. Toto pravidlo ovšem bylo uváděno, jak v záporech hry, tak i v kladech.

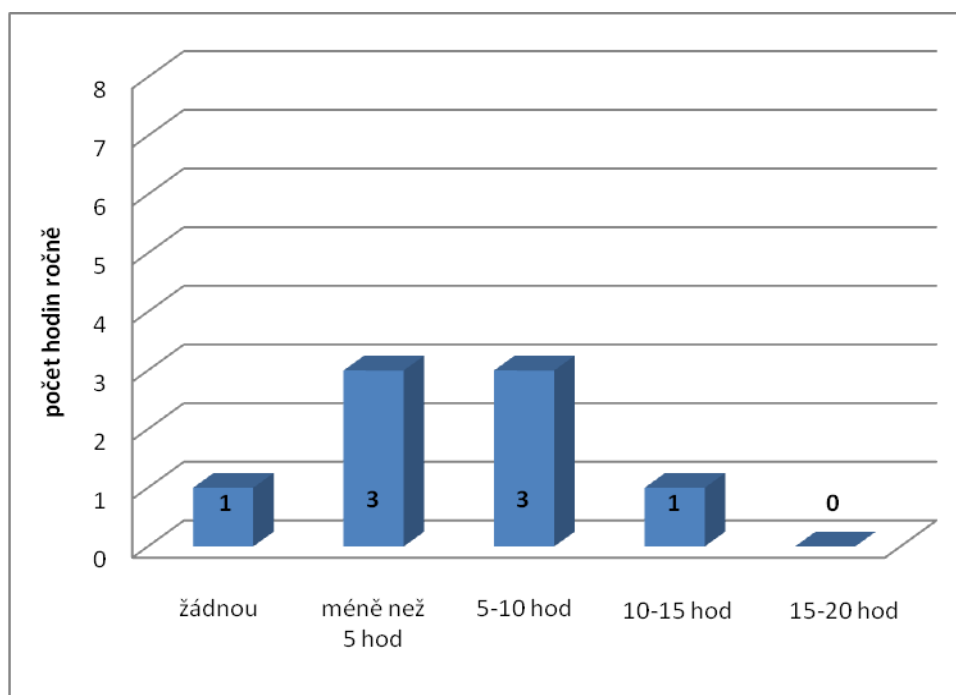
Samozřejmě ne u všech žáků získala hra oblibu, jak už vyplývá z předchozích grafických znázornění. Proto se objevila i zdůvodnění, že děti hra nebaví sama o sobě a mají radši jiné míčové sporty, čemuž se nedivím a ani je nevyvracím. Oblíbenost a preferovanost různých sportovních odvětví se člověk od člověka liší.

5.4.8 Kolik hodin ročně by studenti byli ochotni věnovat výuce

Obrázek 28 Kolik hodin ročně by rády dívky věnovaly korfbalu?

Obrázek 29 Kolik hodin ročně by rádi chlapci věnovali korfbalu?

5.4.9 Oblíbenost vybraných míčových sportů

V této části dotazníku jsem žákům položila otázku: Seřad', které míčové sporty bys zařadil/a do výuky a v jakém pořadí z těchto nabízených (volejbal, basketbal, fotbal, házená, korfbal, vybíjená, přehazovaná, florbal).

Tuto kategorii bych nejdříve zanalyzovala podle pohlaví a poté bych zhodnotila teprve celkovou oblíbenost daných sportů. Pro toto hodnocení jsem si vytvořila jednoduchý vzorec, aby mi lehce ukázal, který sport se nachází na daném místě hodnotící škály. Záleželo, zde na tom, na jaké místo byl sport v žebříčku umístěn a kolikrát.

Vzorce oblíbenosti:

Oblíbenost dívčího pohlaví = (četnost sportu na 1. místě * 8) + (četnost sportu na 2. místě * 7) + ... + (četnost sportu na 7. místě * 2) + (četnost sportu na 8. místě * 1)

Oblíbenost chlapeckého pohlaví = (četnost sportu na 1. místě * 8) + (četnost sportu na 2. místě * 7) + ... + (četnost sportu na 7. místě * 2) + (četnost sportu na 8. místě * 1)

Oblíbenost celková = (oblíbenost dívčího pohlaví / 17) + (oblíbenost chlapeckého pohlaví / 8)

Vzoreček pro celkovou oblíbenost jsem vždy musela vydělit četností daného pohlaví, abych vyloučila nerovnováhu chlapců a děvčat ve třídě.

Oblíbenost vybraných míčových sportů u děvčat:

1. místo – volejbal s hodnotou 117
2. místo – přehazovaná s hodnotou 101
3. místo – vybíjená s hodnotou 82
4. – 5. místo – basketbal a házená s hodnotou 68
6. místo – florbal s hodnotou 66
7. místo – korfbal s hodnotou 60
8. místo – fotbal s hodnotou 50

Oblíbenost vybraných míčových sportů u chlapců:

1. místo – volejbal s hodnotou 54
2. místo – florbal s hodnotou 41
3. – 4. místo – basketbal a házená s hodnotou 40
5. – 6. místo – fotbal a vybíjená s hodnotou 31
7. místo – korfbal s hodnotou 28
8. místo – přehazovaná s hodnotou 23

Celková oblíbenost vybraných míčových sportů:

1. místo – volejbal s hodnotou 13,63
2. místo – florbal s hodnotou 9,01
3. – 4. místo – basketbal a házená s hodnotou 9
5. místo – přehazovaná s hodnotou 8,82
6. místo – vybíjená s hodnotou 8,70
7. místo – korfbal s hodnotou 7,03
8. místo – fotbal s hodnotou 6,82

Je vidět, že nejvíce je v této třídě oblíben volejbal a to jak u dívek i u chlapců. Avšak dále už se výsledky liší. Celkově na druhém místě figuruje florbal, který je u děvčat až na 6. místě, ale u chlapců s velkou oblíbeností na 2. místě. Avšak v celkovém porovnání je jen jednu setinu před basketbalem a házenou. Což je skoro zanedbatelné, tudíž oblíbenost těchto tří sportů je celkově vyrovnaná. Velmi mě překvapil fakt, že fotbal nepatří u chlapců mezi nejoblíbenější sporty, ale spíše se řadí až na konec tabulky. U děvčat je tento fakt téměř samozřejmostí. Proto se fotbal celkově zařadil až na poslední místo.

Co se týče korfbalu, tak u dívek, chlapců i celkově patří na 7. místo. Ale u dívek si myslím, že nemá daleko ke sportům jako basketbal, házená a florbal. U chlapců nemá korfbal daleko v hodnocení k fotbalu. A zde se podle mého ukazuje i to, že korfbal má mnoho věcí s těmito sporty společného. Se všemi třemi sporty má společné to, že se hráč musí vytvořit volnou pozici pro zakončení. Také je důležitá spolupráce pro vytvoření šance, protože jednotlivec má ve většině případů šanci jen v rychlém protiútku. S basketbalem se navíc shoduje ještě v tom, že se hraje na koš. Ale oproti těmto sportům je v korfbalu zakázán dribling a pohyb s míčem, což podporuje právě kolektivnost a větší spolupráci všech hráčů.

5.6 Vyučující Schneiderová po výuce korfbalu

Po výuce korfbalu jsem opět nechala i paní vyučující Schneiderovou vyplnit dotazník (příloha 5), kde jsem volila otázky, s cílem zjistit, jak se korfbal zalíbil jí a zda by byl pro její výuku vhodný. Dále jsem s ní komunikovala i během výuky a i po těchto hodinách, takže jsem si celkově ověřila její postoj k tomuto netradičnímu sportu.

S výukou byla velmi spokojená, a proto by ráda korfbal do hodin po mé ukázce zapojila. Líbilo se jí, že korfbal nepotřebuje velkou výuku techniky střelby a tudíž se nezabere technikou tolik času, jako například u výuky techniky volejbalových úderů. Dále ji zaujalo, jak její třída dokáže spolupracovat a to i obě pohlaví navzájem. Také jak se s nadšením zapojili žáci, kteří v jiných hrách nejsou téměř vůbec aktivní. Toto odůvodnila tím, že si myslí, že je to díky bezkontaktnosti sportu a šanci se prosadit i v širokém zastoupení hráčů.

Avšak problém, na který jsem opět narazila, je ten, že škola nemá dostatek financí, a tak i nákup dvou míčů (v hodnotě 1 372,- Kč) pro školu je zcela nereálný. Jiný finanční náklad by se ani nemusel realizovat, protože konstrukce pro koš se dá snadno vyrobit. To by zvládl i zručný školník. Náš klub má starých proutěných obrouček dostatek, takže bychom je i mohli věnovat jako dar, protože my je již pro ligové zápasy nemůžeme využít. Ale i přes tento finanční problém byla hrou tak nadšená, že korfbal do výuky zapojí a to sice s jinými míči (například fotbalovým nebo volejbalovým), protože velký ohlas byl i u ostatních studentů, kteří v rámci svých volných hodin občas část výuky shlédli a ptali se, zda si budou moci zahrát i oni.

Co se týče četnosti sportů ve výuce, tak nyní se na škole vyučují tyto míčové sporty: volejbal, basketbal, fotbal, vybíjená, přehazovaná. Největší počet hodin je věnováno volejbalu a to až 25 hodin ročně, kde v rámci nich je při výuce zařazena přehazovaná. Dalším sportem, který je více zapojen je i basketbal a to 15 hodin za rok. Pak sporty jako florbal a fotbal mají ve výuce 10 hodin / rok. Vybíjená se jako hra speciálně nevyučuje, která je spíše zařazena v rámci zahřívající části hodiny nebo jako odlehčující prvek při výuce jiných sportů. Dále škola zařazuje do výuky i netradiční sport frisbee. Při výuce hodin dívek je zde aerobik nebo nějaká relaxační cvičení. Škola organizuje pro některé ročníky sportovní kurzy v Itálii nebo na nedalekém Lipně, kde výuka těchto sportů pokračuje, nebo je zde přidána i jiná sportovní disciplína jako cyklistika, in-line bruslení a další.

Do výuky by rádi ve škole zapojili i korfbal díky oblibě, kterou u studentů získal. Hodinám korfbalu by věnovali 5 – 10 hodin ročně nebo by se dala zapojit i před výukou basketbalu, kde by rozvíjeli podobné herní činnosti, které jsou pro basketbal potřebné.

Vyučující si myslí, že úrovně míčových her je na jejich škole v lepším průměru. To podle mě dosvědčuje i fakt, že míčovým hrám škola dává velký prostor ve školním vzdělávacím programu, ale není zde zapomínáno ani na výuku atletiky, gymnastiky a plavání.

6 Diskuse

6.1 Shrnutí výsledků

Nejdříve bych zhodnotila výsledky škol v dotazníku (příloha 1). Návratnost emailů byla z 89% úspěšná, i když na některé školy jsem musela dotazník zaslat opětovně, ale poté jsem se odpovědi dočkala. Důležitým zjištěním bylo, že každá škola má pro výuku korfbalu prostory a to minimálně tělocvičnu. Na některých školách by se dala výuka realizovat v teplejších měsících venku na víceúčelovém, antukovém, betonovém nebo travnatém hřišti. Bohužel se korfbal hraje pouze na jediné škole v okrese a důvodů proč se korfbal na školách nehraje, bylo hned několik. Pouze v jedné škole korfbal neznali, dále v šesti školách hru znají, ale nemají o ni zájem. Na dvou školách nemají dostatek vyučovacích hodin tělesné výchovy pro zařazení korfbalu. Jinak nejpodstatnějším problémem bylo, že nemají vybavení a dostatek financí pro jeho zakoupení.

Dále bych ve stručnosti zhodnotila výsledky ze školy, kde jsem korfbal začlenila do výuky. Polovina vybraných studentů o korfbalu slyšela ještě před výukou a pouze dva žáci viděli korfbalový zápas. Nikdy se však tato třída s korfbalem ve výuce nesešla. Jakmile se studenti dozvěděli, že je korfbal smíšená, bezkontaktní míčová hra chtělo si jej vyzkoušet 11 dívek a 4 chlapci, což je více než polovina třídy. Dále mě zajímalo, zda by chtěli mít ve třídě společný tělocvik, tento zájem byl u děvčat 88% a u chlapců 22%. Po výuce se však toto hodně změnilo.

Výuku korfbalu ocenilo 14 děvčat a 7 chlapců, z celkového počtu 25 žáků ve třídě, což si myslím, že je výborné. Stejný počet žáků by uvítal, aby byl korfbal zařazen do jejich výuky. Když mé otázky směřovaly k tomu, co se jim na korfbalu líbilo, tak častou odpovědí bylo, že právě spolupráce chlapců a děvčat. A jak uvádím výše, tento zájem byl u chlapců velice nízký, ale po výuce stoupl až na 90%. Samozřejmě zde byly i zápory, které děti uvedly, ale některé byly uváděny, jak v kladech, tak záporech. Paní učitelka by korfbal ve výuce také uvítala, bohužel škola prozatím nemá dostatek financí pro nákup vybavení, takže musí výuku korfbalu modifikovat pro jejich podmínky.

Celkově si myslím, že výsledky mého výzkumu jsou objektivní a že by rozhodně stálo za úvahu korfbal ve školách vyučovat.

6.2 Návrhy vyučovacích hodin korfbalu

Na středních školách se tělesná výchova vyučuje skupinovou formou a to je pro korfbal ideální způsob, jelikož je to týmová hra. Avšak na většině škol není koedukovaná tělesná výchova, takže korfbal v pravém slova smyslu a včetně všech pravidel je těžší realizovat. Na některých školách mají společnou výuku, ale zde je velmi malé zastoupení chlapců nebo naopak dívek.

Korfbal se vždy nemusí hrát dohromady, ale může se hrát pouze děvčaty nebo chlapci. Samozřejmě musím zohlednit i finanční situaci škol, které většinou nemají na nutné vybavení, což ostatně vyplynulo z výsledků na 2/3 škol. Korfbalový míč se tedy může nahradit volejbalovým (basketbalovým) a kdyby škola neměla nikoho na výrobu konstrukce pro koš, tak lze využít koše basketbalové a finanční náklady pro školu jsou tím pádem nulové.

Proto jsem zkusila najít řešení, aby se korfbal do výuky mohl zapojit a náklady pro školu by byly co nejmenší. Na školách, kde by našli finance pro výrobu košových konstrukcí, je korfbalový klub KCC Sokol České Budějovice schopen darovat starší proutěné obroučky, které jsou plně funkční. Dále nákup alespoň 2 míčů by vyžadoval 1 372,- Kč, ale jak jsem již uváděla výše, nejsou pro školní výuku nutné, a proto je nahradíme jinými, které škola vlastní.

Míčovým hrám je na školách věnováno velké množství hodin, ale jak plyne z dotazníků na Gymnáziu Jírovceva, vyučující i studenti by výuce korfbalu nejčastěji věnovali 5 – 10 hodin ročně, proto zde pro příklad několik hodin korfbalu rozpracuji.

1. vyučovací hodina

Během této hodiny žáci zvládnou všechna korfbalová pravidla a ve finále si zahrají plnohodnotný korfbalový zápas.

Úvodní část (3 minuty)

Zahájení vyučovací hodiny, seznámení studentů s obsahem vyučovací hodiny, zapsání do třídnice.

Průpravná část (7 minut)

- Rozklusání na deseti 50 m rovinkách:

1. a 2. rovinka – pomalé vyklusání

- 3. a 4. rovinka – skipping
 - 5. a 6. rovinka – zakopávání
 - 7. a 8. rovinka – lifting
 - 9. a 10. rovinka – letmý sprint (z pomalého běhu na 15 m, běžím, co nejrychleji 60 m a posledních 25 m zase pomalý běh)
- Protážení a strečink.

Hlavní část (30 minut)

Ke hře potřebujeme 1 míč (korfbalový, volejbalový, basketbalový) a 2 koše (korfbalové, basketbalové). Rozdělíme studenty na 2 družstva, která prozatím nejsou nijak omezena počtem a postupně jim do hry budeme přidávat pravidla, pro začátek je hra omezená pouze outy. A úkolem útočníků je dát jakýmkoli způsobem koš a dostat svůj tým do vedení.

Hru vždy po několika minutách zastavíme a přidáme následující pravidla:

1. Zákaz faulování (hráč nesmí jakýmkoli způsobem faulovat své protihráče, ani jim vyrážet míč z ruky, ani vytrhávat).
2. Hráč nesmí s míčem driblovat a běhat.
3. Chlapec brání pouze chlapce a dívka pouze dívku.
4. Vyčleníme v družstvech 8 hráčů, tak aby v každém týmu byli 4 chlapci a 4 dívky. Ostatní v průběhu hry střídáme.
5. Původní hřiště rozdělíme půlicí čarou na obrannou a útočnou polovinu. Na každé polovině jsou z jednoho týmu 2 děvčata a 2 chlapci. Na jedné straně první družstvo útočí a na druhé straně to samé družstvo brání. Druhé družstvo hraje obráceně.
6. Abychom korfbal dostali do finální podoby, přidáme hráčům poslední pravidlo, aby se znevýhodnily výškové rozdíly mezi žáky a to tím, že přidáme bráněnou střelu.

Závěrečná část (5 minut)

Zhodnocení hry a herního projevu, úklid míče a popřípadě košů.

2. vyučovací hodina - Návuk korfbalové střelby.

Úvodní část (10 minuty)

- Zahájení vyučovací hodiny, seznámení studentů s obsahem vyučovací hodiny, zapsání do třídnice.
- Hra „Přihrávaná“ – 2 družstva. Hráči jednoho družstva si snaží 10 krát za sebou nahrát a druhé družstvo jim v tom brání chytáním jejich nahrávek. Role si po chybě nebo chycení míče vymění. Pro ztížení hry volíme menší hřiště, nahrání si, co nejvíce přihrávek nebo zakázání zpětné nahrávky stejnému hráči. (Wal, 1993, s. 10)

Průpravná část (7 minut)

- Protážení a strečink.
- Vysvětlení správné techniky střelby na koš: Střelba na koš je plynulý pohyb celého těla, který začíná od nohou a končí až u konečků prstů na rukou. Díky zapojení celého těla není potřeba velké síly, aby míč dostal potřebnou rychlost. Střelba na koš je symetrická (ruce jsou ve stejné výšce). Míč držíme rovnoměrně, ne jako v basketbalu, že jedna ruka je vzadu a druhá z boku jistí balón. Dráha letu míče nesmí být příliš plochá, doporučuje se oblouček, který není příliš vysoký. (Wal, 1993, s. 30)

Obrázek 9 Střelba

(Wal, 1993, s. 31)

Hlavní část (20 minut)

Použijeme všechny koše, které máme k dispozici. Podle toho, kolik máme košů, rozdělíme k nim studenty do stejně početných skupin. Cvičení vždy začíná s jedním hráčem na doskoku a ostatními hráči před košem. Aby cvičení bylo zajímavější, tak po základním procvičení, můžeme skupiny nechat mezi sebou soupeřit o to, která skupina dá nejdříve určitý počet košů (počet volíme dle šikovnosti žáků).

Střelba z místa:

- střelba z 3 m před košem
- střelba z 3 m za košem
- střelba z 3 m ze strany

Střelba po pohybu:

- ve vzdálenosti 2 m před košem, uděláme pohyb doprava (doleva), dostaneme nahrávku a vystřelíme
- ve vzdálenosti 2 m za košem, uděláme pohyb doprava (doleva), dostaneme nahrávku a vystřelíme

Důraz je kladen na tyto fáze střelby: naučení správné techniky, zlepšování techniky, rychlost střelby (oprava po nesprávném hoďu atd.).

(Wal, 1993, s. 15)

Závěrečná část (8 minut)

Hra „Vyřazovák“ – zvolíme určitou vzdálenost, z které bude jeden student za druhým střílet. Pokud hráč před ním vstřelí koš, musí dát koš i on. Pokud je neúspěšný, tak vypadává a pomáhá s úklidem míčů a popřípadě košů.

3. vyučovací hodina - Návuk korfbalové donášky (dvojtaktu).

Úvodní část (10 minut)

- Zahájení vyučovací hodiny, seznámení studentů s obsahem vyučovací hodiny, zapsání do třídnice.
- Hra „Rohovaná“ – 2 družstva. Přípravná hra pro basketbal. Hraje se podle pravidel basketbalu (my si přidáme pravidla: zákaz driblingu a chození s míčem), místo střelby se přihrává chytačům, kteří jsou ve vyznačených čtvercích. Pokud chytač míč chytí a nevyšlápne ze svého čtverce, družstvo má bod. (Šebrle, 2000, s. 2)

Přípravná část (10 minut)

- Protážení a strečink.
- Vysvětlení správné techniky donášky: Důležitý je běh přímo ke koši. Hráč musí dostat přihrávku od asistenta (hráč stojící pod košem s míčem), kterou musí chytit na úrovni břicha. Míč drží zespoda a spodním obloukem vedeným vzhůru za pohybu ramenních

kloubů je míč vypuštěn v nejvyšším bodě. Po chycení míče může hráč udělat dva kroky v rytmu běhu, druhý krok je veden vzhůru švihovou prací kolene.

(Wal, 1993, s. 17)

Hlavní část (20 minut)

Použijeme všechny koše, které máme k dispozici. Podle toho, kolik jich máme, rozdělíme studenty do stejně početných skupin ke košům. Cvičení vždy začíná s jedním hráčem na doskoku, s jedním hráčem v roli asistenta a ostatními hráči před košem. Aby cvičení bylo zajímavější, tak po základním procvičení, můžeme skupiny nechat mezi sebou soupeřit o to, která skupina dá nejdříve určitý počet košů (počet volíme dle šikovnosti žáků).

Donáška – hráč je vždy 8 – 10 m od koše:

- hráč běží s míčem a 3 m před košem provede donášku, myslí na správné držení míče a provedení
- asistent stojí 3 m před košem s nataženou rukou, kde má položen balón. Hráč běžící na dvojtakt si z jeho ruky vezme balón a provede dvojtakt
- donáška bez nahrávky nahoru – asistent nahrává z podkoše
- donáška s nahrávkou nahoru – asistent nahrává nejdříve hráči, ten mu přihraje nazpět a běží na dvojtakt
- donáška s nahrávkou nahoru po pohybu doprava (doleva)

(Wal, 1993, s. 18)

Závěrečná část (5 minut)

- Hra „Přihrávaná“
- Úklid míčů a popřípadě košů.

4. vyučovací hodina - Návuk korfbalové obrany.

Úvodní část (8 minuty)

- Zahájení vyučovací hodiny, seznámení studentů s obsahem vyučovací hodiny, zapsání do třídnice.

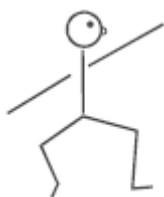
- Honička s míčem – Vytyčíme hřiště 15 x 15 m. Zvolíme dva hráče, kteří mají míč a pomocí nahrávek se snaží dotknout se míčem ostatních žáků. Kolika hráčů se honič dotkne? (Wal, 1993, s. 9)

Průpravná část (10 minut)

- Protážení a strečink.
- Vysvětlení správné techniky obrany: Jedna noha je vpředu, druhá vzadu, těžiště má hráč uprostřed a nízko, nohy jsou pokrčené a jsou stále v kontaktu s podložkou.

(Wal, 1993, s. 34)

Obrázek 10 Obranný postoj

(Wal, 1993, s. 34)

Hlavní část (12 minut)

Cvičení na sledování jednoho protihráče. Dvojice stojí na delší čáře hřiště. Jeden ve dvojici je útočník a druhý je obránce.

- Útočníci běží volným tempem na druhou stranu. Úkolem obránců je sledovat útočníka, co nejtěsněji. Při tomto pohybu se obránci snaží mít stále obě nohy na zemi. Když doběhnou na druhou stranu, vymění se a běží zpět.
- Útočníci běží o něco rychleji. Obránci již nemohou šoupat nohama po zemi, ale musejí běžet normálně, nemohou však dělat velké kroky.
- Útočníci mění střídavě dráhu běhu doprava a doleva. Rychlost běhu je stále střední. Obránci se musí vždy otáčet tak, aby byli tváří v tvář útočníkovi.
- Stejně jako předchozí, ale útočníci zvyšují a snižují rychlost běhu.

(Wal, 1993, s. 12)

Závěrečná část (15 minut)

Hra „Monokorfbal“ – Korfbal bez zón, hřiště má rozměry 20 x 12 m. Rozdělíme žáky na dvě družstva, koše pokud to jde, umístíme do vzdálenosti 5 m od zadních čar. Výhodou monokorfbalu je ta, že všichni hráči jsou zapojeni do hry, ale nevýhodou

je malé využití prostoru za košem. Tato hra je i poněkud rychlejší než korfbal, dá se přirovnat k basketbalu s korfbalovými pravidly. (Wal, 1993, s. 44)

- Úklid míčů a popřípadě košů.

5. vyučovací hodina - Korfbalový zápas 2 x 15 minut s tří minutovou poločasovou přestávkou.

Úvodní část (3 minuty)

- Zahájení vyučovací hodiny, seznámení studentů s obsahem vyučovací hodiny, zapsání do třídnice.

Průpravná část (7 minut)

- Protážení a strečink.

Hlavní část (33 minut)

Hráče rozdělíme na dvě družstva, pokud je hráčů více než šestnáct, budeme v průběhu zápasu střídat. Pokud je méně chlapců (děvčat) než osm, rozdělíme je rovnoměrně do týmu, aby vždy mohlo hrát stejné pohlaví proti sobě. Ve školních podmínkách není důležité, jestli hraje v jednom družstvu šest dívek a dva chlapci apod. Studenti, kteří popřípadě necvičí, vyplňují zápis o utkání (příloha 6) nebo jsou pasováni do role rozhodčího.

Závěrečná část (2 minuty)

- Úklid míčů a popřípadě košů.

Pokud by byl na škole větší prostor pro výuku korfbalu, než zde uvádím, je možné se ještě zaměřit na výuku různých druhů přihrávek, na uvolňování hráče bez míče nebo vylepšování herních činností jednotlivce.

7 Závěr

Cílem mé práce bylo zjistit možné důvody, proč není korfbal začleněn do vyučovacího procesu na středních školách. Jedním z hlavních důvodů je nedostatek finančních prostředků pro potřebné korfbalové vybavení, jehož celkové náklady jsou necelých 8 200,- Kč (2 koše a 2 míče). Jak už jsem uvedla dříve tyto náklady lze značně minimalizovat použitím vybavení, které škola vlastní. Korfbalový míč nahradit například volejbalovým nebo basketbalovým a místo korfbalových košů použít basketbalové.

Dalším důvodem může být fakt, že učitelé neznají korfbalová pravidla, ale není složité školám poskytnout základní informace v podobě brožurek s pravidly, kde by si sami nastudovali jejich znění. Popřípadě mohu zařídit doškolení společně s korfbalovou ukázkou, jak hry, tak výuky. Dále mohu dodat videozáznam nebo metodické materiály pro lepší představivost. Navrhovala bych nejdříve žákům pustit videonahrávku a poté by si žáci mohli výuku vyzkoušet.

Navrhla jsem možné řešení vedení výuky v rozsahu pěti vyučovacích hodin, které může posloužit jako určité vodítko pro některé učitele. Záleží kolik hodin je škola ochotna věnovat korfbalové výuce. Toto navrhované řešení lze ještě rozšířit a prohloubit, nebo si prostudovat metodické materiály.

Výhodou korfbalu je, že rozvíjí pohybovou aktivitu, zlepšuje fyzickou kondici, napomáhá rozvíjet vzájemné vztahy chlapců a dívek, tím stmeluje kolektiv ve třídě. Dále je podporováno taktické myšlení, reakční schopnost a hra fair – play. Hráč vylepšuje své herní činnosti a dovednosti, které jsou potřebné i v dalších míčových hrách. Pokud by se studentům korfbal zalíbil natolik, že sami budou mít zájem o osobní rozvoj směřující k vyšší herní úrovni, je možné se zapojit do aktivního tréninku a rozšířit tak členskou základnu českobudějovického korfbalového klubu.

Korfbalu se stále aktivně věnuji a trénuji žakovské družstvo. Snažím se spolu se svým klubem podílet na jeho rozšiřování o nové členy. Proto pořádáme na základních školách náборы do našich družstev různých věkových kategorií. Díky tomu vím, že je na základních školách o korfbal zájem. Jelikož na prvním stupni mají tělesnou výchovu děvčata a chlapci dohromady je hra korfbal proto ideálním řešením problému učitele, když neví jakou hru zvolit, aby nebylo jedno nebo druhé pohlaví znevýhodněno.

Domnívám se, že stanovený cíl této práce byl splněn. Jelikož mám s korfbalem několikaletou praxi, zjistila jsem, že korfbal na většině škol znají, ale problém je spíše ve vybavení.

Dále jsem si potvrdila skutečnost, že tam, kde je korfbal vyučován, je oblíben spíše u dívek a vyučující potvrdili, že korfbal je dobrou přípravou pro ostatní míčové sporty, které se ve škole hrají.

Myslím si, že by bylo přínosné podobný výzkum provést také na základních školách, aby byl zjištěn celkový zájem o hru korfbal. Poté bychom mohli najít hromadné řešení pro nákup herního vybavení. Po provedeném výzkumu a analyzování výsledných zjištění by bylo možné kontaktovat Mezinárodní korfbalovou federaci, se kterou by mohla být projednána finanční podpora, která by napomohla rozvoji korfbalu v Čechách. S tímto kontaktem by mohl vypomoci i Český korfbalový svaz.

Referenční seznam

1. Bunešová, M., Vaněček, D. (2009). *Technika zpracování bakalářských a diplomových prací*. České Budějovice: EF JU.
2. Dekker, J. (1995). *Welpenkorfbal*. Bunnik: KNKV.
3. Dittrich, P. (1993). *Pedagogicko – psychologická diagnostika*. Jinočany: H & H.
4. Dobrý, L. (1972). *Didaktika sportovní her*. Praha: SPN.
5. Dobrý, L. (1986). *Sportovní hry I*. Praha: SPN.
6. Dohnal, T. (1990). *Sportovní příprava V. Sportovní hry*. Olomouc: PF Univerzity Palackého.
7. Frömel, K. (2002). *Kompendium psaní a publikování v kinantropologii*. Olomouc: UP.
8. Hondlík, J., Kouba, V., Řepka, E., Šebrle, Z. (1992). *Sportovní a pohybové hry na I. stupni základní školy*. České Budějovice: PF JU.
9. Hrabal, V. (1989). *Pedagogicko psychologická diagnostika žáka*. Praha: SPN.
10. Choutka, M. (1976). *Teorie a didaktika sportu*. Praha: SPN.
11. Choutka, M., Dovalil, J. (1991). *Sportovní trénink*. Praha: Olympia/Karolinum.
12. Chrásková, M. (2007). *Metody pedagogického výzkumu*. Praha: Grada.
13. Jeřábek, J., Krčková, S., Hučínová, L. (2007). *Rámcový vzdělávací program pro gymnázia*. Praha: VÚP.
14. Kebza, V., Pecháčková Z. (2001). *Úvod do psychologické metodologie*. Praha: Credit.
15. Kolář, P. (1995). *Mladé sporty*. Praha: ČASPV.
16. Kolář, Z. (1981). *Vyučovací proces jako syntéza vzdělání a výchovy*. Praha: SPN.
17. Macek, M., Heřmanová, J. (2007). *Metodika pro podporu tvorby školního vzdělávacího programu ve školských zařízeních pro zájmové vzdělávání*. Praha: NIDM.
18. (2010). *Pravidla korfbalu*. Praha: ČKS.
19. Rychtecký, A., Fialová, L. (1998). *Didaktika školní tělesné výchovy*. Praha: UK Karolinum.
20. Slepíčka, P., Hošek, V., Hátlová, B. (2006). *Psychologie sportu*. Praha: UK Karolinum.
21. Šebrle, Z. (2000). *Méně známé pohybové a sportovní hry*. České Budějovice: PF JU.
22. Šebrle, Z. (2004). *Znamé i méně známé pohybové a sportovní hry*. České Budějovice: Pedagogické centrum.

23. Tábořský, F. (2004). *Sportovní hry*. Praha: Grada Publishing a.s.
24. Tábořský, F. (2005). *Sportovní hry II*. Praha: Grada Publishing a.s.
25. Valachová, L. (2008). *Lyžování na 1. stupni základních škol v okrese Strakonice*. (Diplomová práce). České Budějovice: PF JU.
26. Vaněk, M. (1983). *Psychologie sportu*. Praha: Olympia.
27. Voňavka, P. (2008). *Problematika začlenění tenisu do vyučovacího procesu tělesné výchovy na základních školách*. (Diplomová práce). České Budějovice: PF JU.
28. Výkonný výbor. (2010). *Soutěžní řád ČKS Diferenční znění*. Praha: ČKS.
29. Wal, H. (1993). *1001 Korfbal oefeningen*. Leeuwarden: Wielsma BV.
30. Wal, H. (1993). *Basisboek Korfbaltrainingen*. Leeuwarden: Wielsma BV.
31. Wal, H. (1996). *Korfbal 2000*. Leeuwarden: Wielsma BV.
32. YC Huang, I. (2010). *Teaching Methods, Materials and Assessment in Physical Education: Korfbal*. IKF.
33. Žiga, L., Mikuš, M. (1995). *Menej známe pohybové a športovné hry*. Prešov: Metodické centrum.

Internet

34. <http://elza34.webnode.cz>
35. <http://www.korfbal.cz>
36. <http://www.korfbal.org>
37. <http://korfbal.schoolsport.nl>
38. <http://www.rvp.cz>

Časopisy

39. John, Z., Sukalovský, D., Holoubek, P. *Korfbalové zprávy*. Praha: ČKS. 1996, roč. 2, č. 3, s. 2.
40. John, Z., Holoubek, P. *Korfbalové zprávy*. Praha: ČKS. 1997, roč. 3, č. 9, s. 4.
41. John, Z., Křístek, N., Holoubek, P. *Korfbalové zprávy*. Praha: ČKS. 1997, roč. 3, č. 2/III, s. 7
42. Goetz, M. (1989). Klubová kronika.

Seznam příloh

Příloha 1: Dotazník pro školy

Příloha 2: Dotazník pro studenta/ku před výukou korfbalu

Příloha 3: Dotazník pro učitele před výukou korfbalu

Příloha 4: Dotazník pro studenta/ku po výuce

Příloha 5: Dotazník pro učitele po výuce

Příloha 6: Zápis utkání

Dotazník pro školy

NÁZEV ŠKOLY:

DATUM:

Zařazuje Vaše škola do výuky KORFBAL?

ANO x NE

Jestli ne tak proč?

tuto hru neznáme

známe, ale nemáme vybavení

známe, ale nemáme zájem

známe, ale studenty hra nebaví

známe, ale nemáme prostory pro hru

jiný důvod

známe, ale nemáme dostatečné informace

nemáme dostatek financí pro nákup míčů a košů

nemáme dostatek vyučovacích hodin pro zařazení nové hry

Zaškrtněte, která místa má vaše škola možnost využít pro výuky tělesné výchovy. Na těchto všech místech se totiž KORFBAL může hrát.

tělocvična

hřiště na beachvolejbal

betonové hřiště

bazén s vodou po kolena

antukové hřiště

víceúčelové hřiště

travnaté hřiště

Měli byste zájem o tuto hru?

ANO x NE

Dotazník pro studenta/ku před výukou

NÁZEV ŠKOLY:

DATUM:

POHLAVÍ: M Ž

VĚK:

Slyšel/a jsi někdy slovo KORFBAL?

ANO x NE

Pokud ANO kde?.....

Viděl/a jsi někdy KORFBALOVÝ zápas?

ANO x NE

Hrál/a jsi někdy tuto hru ve výuce tělesné výchovy?

ANO x NE

Víš, jak dopadli čeští korfbalisté na MS 2007 v Brně?

1. místo 2. místo 3. místo

4. místo 5. místo 6. místo

Chtěl/a by sis někdy KORFBAL zahrát, když bys věděl/a, že korfbal je smíšená (hrají chlapci a dívky v jednom týmu), míčová, bezkontaktní hra?

ANO x NE

Byla by pro tebe tělesná výchova zajímavější, kdybyste ji měli společně s dívkami/chlapci, abyste si mohli KORFBAL zahrát se vším všudy?

ANO x NE

Dotazník pro učitele před výukou

NÁZEV ŠKOLY:

DATUM:

POHLAVÍ: M Ž

Slyšel/a jste někdy slovo KORFBAL?

ANO x NE

Pokud ANO kde?

Viděl/a jste někdy KORFBALOVÝ zápas?

ANO x NE

Hrál/a jste někdy tuto hru se studenty ve výuce Tělesné výchovy? ANO x NE

Víte, jak dopadli čeští korfbalisté na MS 2007 v Brně?

1. místo 2. místo 3. místo

4. místo 5. místo 6. místo

Chtěl/a byste si někdy KORFBAL zahrát, když bys věděl/a, že korfbal je smíšená, míčová, bezkontaktní hra (hrají chlapci a dívky v jednom týmu)? ANO x NE

Dotazník pro studenta/ku po výuce

NÁZEV ŠKOLY:

DATUM:

POHLAVÍ: M Ž

Bavila tě výuka korfbalu?

ANO x NE

Byl/a bys rád/a, kdyby byl korfbal zapojen do tělesné výchovy po této ukázkové výuce?

ANO x NE

Chtěl/a bys hrát korfbal závodně?

ANO x NE

Myslíš si, že je korfbal užitečný pro další výuku míčových her?

ANO x NE

Napište, co se ti na výuce korfbalu líbilo:

.....
.....
.....

Napište, co se ti na výuce korfbalu nelíbilo:

.....
.....
.....

Kolik hodin ročně bys rád/a věnoval korfbalu?

žádnou méně než 5 hodin ročně 5 – 10 hodin ročně

10 – 15 hodin ročně 15 – 20 hodin ročně

Seřad', které míčové sporty bys zařadil/a do výuky a v jakém pořadí z těchto nabízených (volejbal, basketbal, fotbal, házená, korfbal, vybíjená, přehazovaná, florbal)?

1. 2. 3. 4.
5. 6. 7. 8.

Dotazník pro učitele po výuce

NÁZEV ŠKOLY:

DATUM:

POHLAVÍ: M Ž

Libila se Vám výuka korfbalu? ANO x NE

Měla by škola problém pořídit do školy 2 míče za 56 Eur (1 372,- Kč) + zaplatit materiál na výrobu konstrukce pro koš? ANO x NE

Zapojil/a byste korfbal do tělesné výchovy po této ukázkové výuce? ANO x NE

Myslíte si, že korfbal žáky bavil? ANO x NE

Myslíte si, že je korfbal užitečný pro další výuku míčových her? ANO x NE

Napište, co se Vám na výuce korfbalu líbilo:

.....
.....
.....

Napište, co se Vám na výuce korfbalu nelíbilo:

.....
.....
.....

Kolik hodin ročně byste byl/a ochotná korfbalu věnovat?

žádnou méně než 5 hodin ročně 5 – 10 hodin ročně
10 – 15 hodin ročně 15 – 20 hodin ročně

Seřad'te, které míčové sporty byste zařadil/a do výuky a v jakém pořadí z těchto nabízených (volejbal, basketbal, fotbal, házená, korfbal, vybíjená, přehazovaná, florbal)?

1. 2. 3. 4.
5. 6. 7. 8.

A jaké míčové sporty zařazujete nyní?.....
.....

Co si myslíte o úrovni míčových her na Vaší SŠ?

špatná horší průměr průměr lepší průměr dobrá

ZAPIS Z UTKANÍ Č.**Domáci:****Hosté:**

LIGA

SKUPINA

PORADAJÍCÍ ODDÍL

MÍSTO KONÁNÍ

HLAVNÍ PORADATEL

RODNE ČÍSLO

PODPIS

DATUM

DOMACI**HOSTE**

CISLO	MUZI(PRIJMENI, JMENO)	KOSE	CISLO	MUZI(PRIJMENI, JMENO)	KOSE
			S		S
CISLO	ZENY(PRIJMENI, JMENO)	KOSE	CISLO	ZENY(PRIJMENI, JMENO)	KOSE
			S		S

C / ZA NAHRADNICI, KTERI SE ZUCASTNILI ZAPASU

C / ZA NAHRADNICI, KTERI SE ZUCASTNILI ZAPASU

TRENER(JMENO, TRIDA):

TRENER(JMENO, TRIDA):

KAPITAN (JMENO, PODPIS):

KAPITAN (JMENO, PODPIS):

ZLUTE, CERVENE KARTY (JMENO, DUVOD):

ZLUTE, CERVENE KARTY (JMENO, DUVOD):

TIME OUT DOMACÍ 1. 2.

TIME OUT HOSTÉ 1. 2.

PODNETY PRO KOMISE (SPORTOVNE-TECHNICKA, ROZHODCICH, DISCIPLINARNI), KLUB (ROZHODCI) , PODPIS:

POLOCAS

DOMACÍ : HOSTÉ

STK

KR

DK

VYSLEDEK

DOMACÍ : HOSTÉ

. .

ČESKÝ KORFBALOVÝ SVAZ
 ZÁTOPKOVA 100/2, PS 40
 P.O. BOX 40
 160 17 PRAHA 6-STRAHOV

HLAVNÍ ROZHODCI

JMÉNO:

TRÍDA:

RČ:

PODPIS:

ČAROVÝ ROZHODČÍ

JMÉNO:

TRÍDA:

RČ:

PODPIS: